

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

สารนิพนธ์
ของ
สุจิตรา บัวสุวรรณค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2553

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

สารนิพนธ์
ของ
สุจิตรา บัวสุวรรณค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ
ของ
สุจิตรา บัวสุวรรณค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2553

สุจิตรา บัวสวรรค์. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2*

โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดหนองจับเต่า ปีการศึกษา 2552 จำนวน 113 คน เป็นชาย 55 คน เป็นหญิง 58 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย และแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) โดยปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 35.40

1.2 สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.845 + 1.157 X_1$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .595 X_1$$

2. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะการคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_3) โดยปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 26.80

2.2 สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.550 + 1.339 X_3$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .518 X_3$$

3. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_3) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_5) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) โดยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 75.70

3.2 สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = -1.399 + 1.480 X_3 + 1.194 X_5 - .921 X_7$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .837 X_3 + .584 X_5 - .575 X_7$$

FACTORS AFFECTING ON THAI LANGUAGE WRITING SKILL OF THE SECOND
LEVEL, PRIMARY GRADES 4-6 STUDENTS AT NONGJABTAO SCHOOL
IN SATTAHIP DISTRICT, CHONBURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
SUJITRA BUASAWAN

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2010

Sujitra Buasawan. (2010). *Factors Affecting on Thai Language Writing Skill of The Second Level, Primary Grades 4-6 Students at Nongjabtao School in Sattahip District, Chonburi Province*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology) Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc.Prof. Waythanee Greethong.

The purpose of this research was to study factors affecting Thai Language on Thai language writing skill of the second level, primary Grades 4-6 students at Nongjabtao School in Sattahip District, Chonburi Province. These factors were divided 3 dimensions; first of them was personal factors: learning achievement learning habits and learning attitude of Thai language, second of them was family factor : guardians supporting , and third of them was physical environmental factors: learning environment, interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The samples were 113 students of the second level, primary grades 4-6 students at Nongjabtao School In Sattahip District, Chonburi Province. There were 55 males and 58 females , in academic year 2009. The research instruments were Thai Language writing skill of the second level, primary grades 4-6 students questionnaires. The data were analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. Level of Pratom Suksa 4

1.1 There were 1 factor affecting writing Thai language skill of the second level, primary grades 4 students At Nongjabtao School in Sattahip District, Chonburi Province.; learning achievement (X_1). This factor could predicted equations of writing Thai language skill of the second level, primary grades 4 students at Nongjabtao School about percentage of 35.40

1.2 The predicted equations of writing Thai language skill of the second level, primary grades 4 students at Nongjabtao School In Sattahip District, Chonburi Province were as follows.

1.2.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = 1.845 + 1.157 X_1$$

1.2.2 In term of standard scores were :

$$Z = .595 X_1$$

2. Level of Pratom Suksa 5

2.1 There were 1 factor affecting writing Thai language skill of the second level, primary grades 5 students at Nongjabtao School in Sattahip District, Chonburi Province.; learning attitude of Thai language (X_3). This factor could predicted equations of writing Thai language skill of the second level, primary grades 5 students at Nongjabtao School about percentage of 26.80

2.2 The predicted equations of writing Thai language skill of the second level, primary grades 5 students at Nongjabtao School in Sattahip District, Chonburi Province were as follows.

2.2.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = 1.550 + 1.339 X_3$$

2.2.2 In term of standard scores were :

$$Z = .518 X_3$$

3. Level of Pratom Suksa 6

3.1 There were 3 factors affecting writing Thai language skill of the second level, primary grades 6 students at Nongjabtao School in Sattahip District, Chonburi Province. Ranking from the most affecting to the least affecting; learning attitude of Thai language (X_3), learning environment (X_5) and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_7). These 3 factors could predicted equations of writing Thai language skill of the second level, primary grades 6 students at Nongjabtao School about percentage of 75.70

3.2 The predicted equations of writing Thai language skill of the second level, primary grades 6 students at Nongjabtao School in Sattahip District, Chonburi Province were as follows.

3.2.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = -1.399 + 1.480 X_3 + 1.194 X_5 - .921 X_7$$

3.2.2 In term of standard scores were :

$$Z = .837 X_3 + .584 X_5 - .575 X_7$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอเสด็จหีบ จังหวัดชลบุรี ของ สุจิตรา บัวสุวรรณ ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. งามนัย นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2553

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับการแต่งตั้งเพิ่มเติมที่กรุณาให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะในการทำสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ ที่นี้

ศิษย์ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ และผู้วิจัยจะขาดความสมบูรณ์หากไม่มีท่านเหล่านี้

ขอขอบพระคุณ นางเหลียม บัวสุวรรณ ที่ให้การสนับสนุนในการเรียนและให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยในครั้งนี้มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองจับเต่า คณะครูอาจารย์และนักเรียนที่ให้ความร่วมมือตลอดจนอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลและทำการวิจัยในครั้งนี้ด้วยดีตลอดเวลา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ในสาขาจิตวิทยาการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2551 ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจกันมาโดยตลอด

คุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณมารดา บิดา ครูอาจารย์และเป็นเครื่องทดแทนคุณแต่ผู้มีพระคุณทุกๆท่านทั้งที่เอ่ยนามและไม่ได้เอ่ยนาม

ขอกราบขอบพระคุณ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

สุจิตรา บัวสุวรรณ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน.....	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน.....	10
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน.....	19
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียน.....	21
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียน.....	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียน.....	22
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดหนองจับเต่า.....	37
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	41
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	41
	วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	42
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	55
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	68
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	68
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	87
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	128

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และชั้นปี.....	61
2	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวด้านสิ่งแวดล้อม และทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2.....	62
3	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4).....	63
4	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของ กลุ่มตัวอย่าง(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4).....	64
5	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5).....	65
6	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของ กลุ่มตัวอย่าง(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5).....	65
7	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6).....	66
8	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของ กลุ่มตัวอย่าง(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6).....	67
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	117
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชา ภาษาไทยด้านความคิด.....	118
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชา ภาษาไทยด้านความรู้สึก.....	119
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชา ภาษาไทยด้านความแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม.....	120
13	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของ ผู้ปกครอง.....	121
14	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน..	122
15	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครู.....	123
16	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อน.....	124

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	125
18	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	126
19	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	127

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์และสุนทรียภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ. 2545: 3) ซึ่งความสำคัญของภาษาไทย สามารถสรุปได้ว่า เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่าของบรรพบุรุษ เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน เป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติและเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงใจ ดังนั้นครูภาษาไทยจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย (กรมวิชาการ. 2545: 3-6)

การสอนภาษาไทยให้ได้ประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะทั้ง 4 ด้านนี้เป็นทักษะที่ผู้ใช้ภาษาต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพและใช้คล่องแคล่ว ใช้ภาษาในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีเหตุมีผล และใช้ภาษาอย่างมีคุณธรรม และอย่างมีมารยาท การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ และประสบการณ์ การพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ ทักษะการเขียนจัดได้ว่าเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญมาก ดังที่วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531: 5) กล่าวว่า ทักษะในการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากกว่าทักษะอื่นๆ เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกคิดก่อนว่าจะเขียนอย่างไรจึงจะมีความหมายตรงกับความคิดของตนเองที่ต้องการจะถ่ายทอดส่วนผู้อ่านก็จะรับรู้ความคิดของผู้เขียน ด้วยอาศัยสารหรือตัวอักษรที่ผู้เขียนส่งมาถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจความหมายตรงกับความรู้สึกของผู้เขียน ก็แสดงว่าเกิดปัญหาในการสื่อสาร การเขียนถือว่าเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและประสบการณ์ของบุคคลด้วยการเขียนเป็นเรื่องราวให้

ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบ ให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจน (วรรณิ โสม ประยูร. 2537: 141)

การเขียนจึงมีลักษณะเป็นการสื่อสารที่ถาวร สามารถคงทนอยู่นาน ตรวจสอบได้และใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ การสื่อสารด้วยการเขียนมีวิธีการเดียว คือ การถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรเท่านั้น (ปรัชญา อาภากุล. 2542: 129) การเขียนทำให้ผู้รับสารได้รับทราบแนวความคิด จินตนาการเป็นเรื่องราว การเขียนควรต้องไตร่ตรองก่อนลงมือเขียน ขณะเขียนและหลังการเขียนแล้ว อาจแก้ไขใหม่ได้ตามต้องการ การเขียนเป็นกระบวนการคิดและการฝึกฝน ควรฝึกฝนทั้งภาษาที่จะใช้เขียนและลักษณะการเขียนแต่ละชนิดให้เข้าใจเพื่อจะเขียน เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เจือจันทร์ ไหวพริบ. 2542: 167) การเขียนมีส่วนช่วยให้ผู้เขียนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เสริมสร้างจินตนาการและพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี เนื่องจากผู้เขียนที่ดีต้องเป็นผู้อ่านที่ดีด้วย และยังเป็นผู้หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ หากเรายังศึกษาค้นคว้ามากเราก็มีข้อมูลที่จะเขียนมาก และผู้เขียนยังต้องฝึกฝนกระบวนการคิดและกระบวนการถ่ายทอดสารอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ข้อมูลที่น่าเสนอนั้นเป็นไปอย่างมีลำดับ ทำความเข้าใจได้ง่าย และนำประโยชน์ที่ได้จากการเขียนนั้นมาพัฒนาตนเอง (กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. 2551: 204)

การเขียนเป็นปัญหาสำคัญหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย นักเรียนไม่สามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการเขียน จากการศึกษาของ ชูศรี ศรีแก้ว (2525) พบว่าข้อผิดพลาดที่ทำให้นักเรียนเขียนผิดแบ่งได้ 7 ประเภท คือ การใช้คำผิด การแต่งประโยคผิด การสะกดการันต์ผิด การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด การใช้อักษรย่อผิด และการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ผิด ซึ่งล้วนแล้วก่อให้เกิดปัญหาการเขียนผิด นักเรียนขาดความสนใจ ขาดการสังเกต และที่สำคัญคือนักเรียนขาดการฝึกที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการเขียน ดังเห็นได้จากผลการสัมมนาการใช้ภาษาไทยของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (2526: 46) ที่รายงานว่ามีนักเรียนขาดทักษะในการเขียนเพราะได้รับการฝึกฝนน้อย และผลงานไม่ได้รับการตรวจแก้ไขเท่าที่ควร (สุมาลี โกลสมมติ. 2525: 57)

จากการที่ผู้วิจัยเป็นศิษย์เก่า ของโรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และได้ไปสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยจึงทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีปัญหาด้านการเขียน เช่น เขียนตามคำบอกไม่ถูก เขียนคำยากผิด การเขียนสะกดคำ เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวที่พบผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นโดยใช้คำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ถ้ามานักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 121 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 33 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 47 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 41 คน

ข้อที่ 1 ใช้คำถามว่า ในการเรียนวิชาภาษาไทยนักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด คำตอบที่ได้คือ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตอบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียน เช่น เขียนคำยาก และเขียนตามคำบอกไม่ถูก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ปัญหาด้านการอ่าน เช่น อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตอบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียน เช่น เขียนคำยาก และเขียนตามคำบอกไม่ถูก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 57.45 ปัญหาด้านการอ่าน เช่น อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 40.43 ปัญหาการทำงานกลุ่ม เช่น ทำงานร่วมกับเพื่อนไม่ได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.12

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียน เช่น เขียนตามคำบอกไม่ถูก เขียนสะกดคำผิด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 70.73 ปัญหาด้านการอ่าน เช่น อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ท่องจำคำศัพท์ไม่ได้ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29.27

ข้อที่ 2 ใช้คำถามว่า ปัญหาเรื่องการเขียนวิชาภาษาไทย นักเรียนคิดว่ามีสาเหตุจากอะไรบ้าง

สาเหตุที่พบมากที่สุด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตอบว่า ขาดการฝึกทักษะในเรื่องการเขียน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 ไม่ชอบเขียน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 ไม่สนใจเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือ เขียนไม่ถูก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 ขาดการสะกดคำและการท่องจำ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตอบว่า ขาดการฝึกทักษะในเรื่องการเขียน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 ไม่ชอบเขียน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 ไม่ชอบอ่านหนังสือ เขียนไม่ถูก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 25.53 ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่า ขาดการฝึกทักษะในเรื่องการเขียน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 48.78 ไม่ได้ฝึกฝนในเรื่องการเขียน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.39 ไม่ชอบอ่านหนังสือ เขียนไม่ถูก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.39 ขาดความมั่นใจในตัวเอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44

ผลจากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ประสบปัญหาทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยมากที่สุด ดังที่ ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2546 : 31-34) กล่าวว่า การเขียนผิคนั้นมาจากสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่ เขียนเพราะออกเสียงผิด เห็นรูปคำหรือตัวอย่างที่ผิด ใช้แนวเทียบคำผิด ไม่ทราบความหมายของคำ รวมทั้งไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา เราจึงควรให้ความสนใจและพัฒนาการเขียนมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.1 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.2 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.3 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นข้อมูลเสนอต่อผู้บริหาร ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่จะได้ใช้ข้อมูลที่ได้อาจจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ประกอบการวางนโยบายการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ในด้านการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้ถูกต้องมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 113 คน ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 33 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 18 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 41 คน เป็นนักเรียนชาย 17 คน นักเรียนหญิง 24 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 39 คน เป็นนักเรียนชาย 23 คน และนักเรียนหญิง 16 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1.2 นิสัยทางการเรียน

2.1.1.3 ทักษะการเขียนนิทานภาษาไทย

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.1.2.1 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.1.3.1 ลักษณะกายภาพทางการเรียน

2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเขียนนิทานภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะการเขียนนิทานภาษาไทย** หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดคำเป็นคำได้อย่างถูกหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรม พุทธศักราช 2525 เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ถูกต้อง

2. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียน** หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อทักษะการเขียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ซึ่งแบ่ง ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนทุกวิชา นับตั้งแต่ในภาคเรียนที่ 1 ของช่วงชั้นที่ 2 จนถึงสุดภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษา 2552

2.1.2 นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในการที่จะมุ่งมั่นศึกษาหาความรู้จนประสบความสำเร็จประกอบด้วย การจัดระบบการเรียน การพัฒนาการเรียน ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน

2.1.3 ทักษะติดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก หรือ แนวโน้มที่แสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งสามารถวัดได้จากคะแนนในแบบวัดเกี่ยวกับทักษะติดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ในที่นี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน

2.1.3.1 ด้านความรู้ต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ การรู้คำศัพท์ การแต่งประโยคไวยากรณ์

2.1.3.2 ด้านความรู้สึกต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความรู้สึกชอบ ความพอใจ ความสนุกสนานเมื่อเรียนวิชาภาษาไทย

2.1.3.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ ไม่เคยขาดเรียน สนใจซักถาม ขยันทำการบ้าน ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง บิดาให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสนใจ ซักถามปัญหาและยินดีให้ความช่วยเหลือในปัญหาอันๆมีการให้คำแนะนำในการเรียน ให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่ายให้นักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียนซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักเรียน แบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.2.1.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดแบบฝึกหัดเกี่ยวกับทักษะการเขียนสะกดคำ หนังสือต่างๆที่ใช้ช่วยในเรื่องการเขียน

2.2.1.2 การสนับสนุนทางการกระทำ ได้แก่ พุดให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนดี มีการชี้แนะแนวทางในเรื่องการเขียน การให้คำปรึกษาในเรื่องการเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2.3.1.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การซักถามปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว การให้ความเคารพ เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู

2.3.1.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ความสนใจความสัมพันธ์ที่ดี ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกล้าที่จะพุดคุยซักถามปัญหาต่างๆและสร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่น

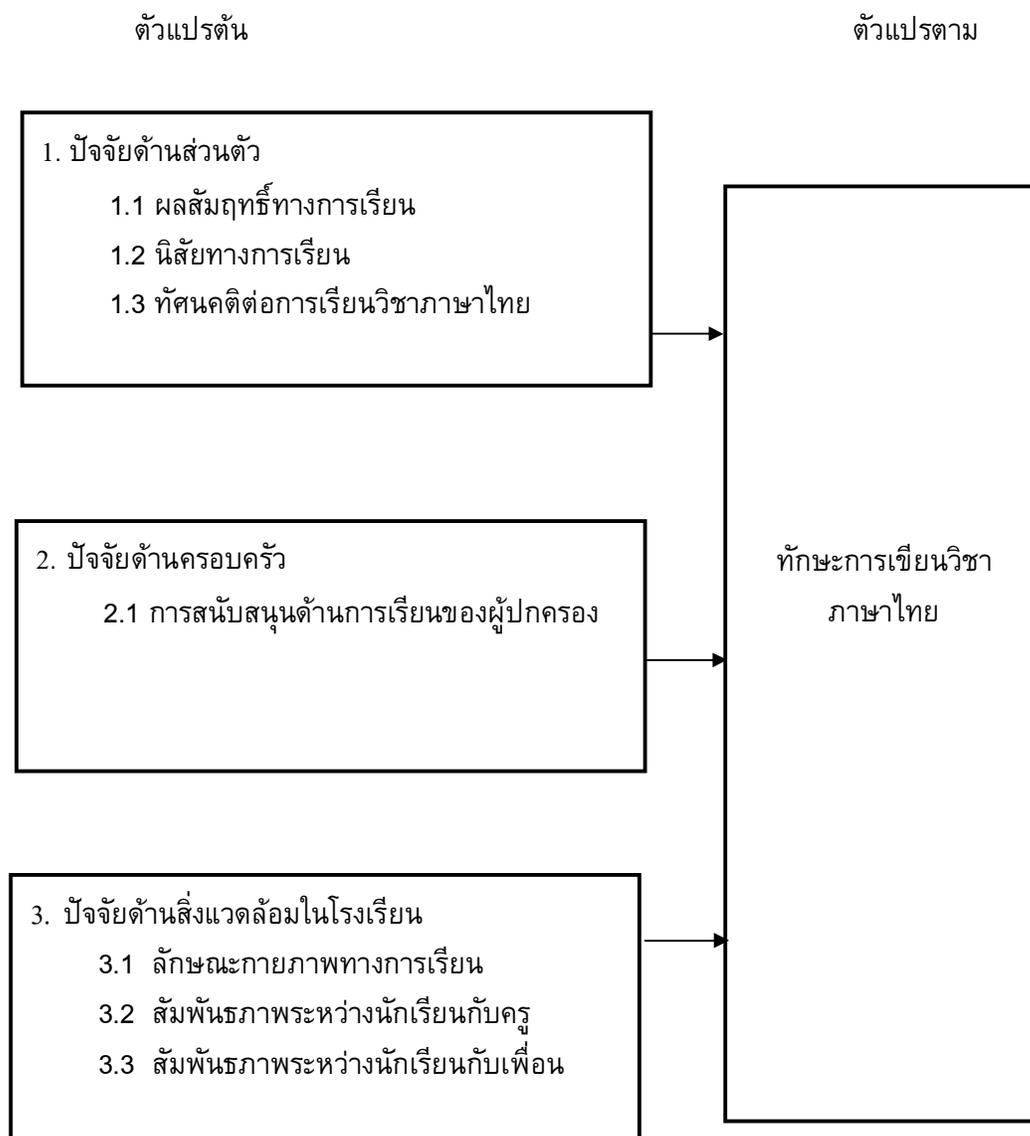
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง ความสนิทสนม การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันในเวลาที่มมีปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว

2.3.3 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน สื่อและอุปกรณ์ทางการเรียน

2.3.3.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ลักษณะอากาศปลอดโปร่ง ขนาดห้องเรียนกับปริมาณนักเรียน บริเวณของห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ เช่น เสียง กลิ่น

2.3.3.2 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จะส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.2 ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.3 ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย
  - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

1.1.1 สารระและมาตรฐานการเรียนรู้ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักการ เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศจึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาร เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญา พัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี กลุ่มสาระการเรียนรู้ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ประกอบด้วย

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยช่วงชั้นที่ 2 ได้แก่

1. สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ ชี้แจงปฏิบัติงาน การรายงาน เขียนจดหมายสื่อสารได้เหมาะสมกับโอกาสและจุดประสงค์ เขียนเรื่องราวจากจินตนาการหรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง รวมทั้งใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน

2. มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียนและการศึกษาค้นคว้า โดยใช้ทักษะการเขียน จดบันทึกข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ เหตุการณ์และ การสังเกตอย่างเป็นระบบ นำวิธีการของแผนภาพความคิดมาพัฒนางานเขียนและการรายงานและเขียนสื่อสารได้ตามจุดประสงค์อย่างมีมารยาททางสังคม

1.1.1.1 สาระการเรียนรู้ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่

1. การเขียนสะกดคำและการเขียนตามคำบอก
2. การคัดลายมือ
3. การเขียนเรียงความ ย่อความเรื่องจากประสบการณ์และจินตนาการ
4. การเขียนจดหมายลาครู จดหมายถึงบิดามารดา
5. การเขียนรายงาน บันทึก
6. การกรอกรายการ
7. การใช้เลขไทย

1.1.1.2 สาระการเรียนรู้ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่

1. การเขียนสะกดคำและการเขียนตามคำบอก
2. การคัดลายมือ และเขียนหัดแกมบรรจง
3. การเขียนเรียงความ ย่อความเรื่องจากประสบการณ์จินตนาการ
4. การเขียนรายงานและเขียนชี้แจงการปฏิบัติงาน
5. การเขียนจดหมายถึงญาติและเพื่อน
6. การกรอกรายการ
7. การใช้เลขไทย

1.1.1.3 สารการเรียนรู้ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่

1. การเขียนสะกดคำและการเขียนตามคำบอก
2. การคัดลายมือ และเขียนหวัดแกมบรรจง
3. การเขียนเรียงความ ย่อความเรื่องจากจินตนาการและเรื่องที่สัมพันธ์กับชีวิต

จริง

4. การเขียนรายงานและเขียนชี้แจงการปฏิบัติงาน
5. การเขียนจดหมายธุรกิจ
6. การกรอกรายการ
7. การใช้เลขไทย

1.1.2 การเขียนสะกดคำ และการเขียนตามคำบอก

กรมวิชาการ (2546: 135 -138) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำโดยนำเรียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ ตามลำดับได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การสะกดคำมีวิธีการสะกดคำหลายวิธี ถ้าสะกดคำเพื่ออ่านจะสะกดคำตามเสียง ถ้าสะกดคำเพื่อเขียนจะสะกดคำตามรูป มีวิธีการสะกดคำดังนี้

1. วิธีการสะกดคำตามรูปคำ

กา สะกดว่า กอ - อา - กา

ขา สะกดว่า ขอ - อา - ขา

2. วิธีการสะกดคำโดยสะกดแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงสะกดมาตราตัวสะกด

คาง สะกดว่า คอ - อา - คา - คา - งอ - คาง

ค่าง สะกดว่า คอ - อา - คา - คา - งอ - คาง - โท - ค่าง

3. วิธีสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดจะเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต เขมร ภาษาอังกฤษ เป็นต้นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจะไม่สะกดคำ แต่ใช้หลักการสังเกตรูปคำจำคำให้ได้โดยอ่านและเขียนคำนั้นอยู่เสมอ หมายความว่า ความหมายของคำและรู้หลักการสะกดคำ เช่น เหตุ ให้รู้ว่า ตู ออกเสียง ด เป็นเสียงท้าย

4. วิธีการสะกดคำอักษรควบ

มีวิธีการสะกดคำ 2 วิธี คือ สะกดคำเพื่ออ่านจะมุ่งที่เสียงของคำด้วยการอ่านอักษรควบก่อน เช่น กรอ ออกเสียง กรอ ปลูก ออกเสียง ปลูก แล้วนำเสียง กรอ ปลูก สะกดคำ กรอ- ออ - งอ - กรอง ออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงกล้ำก่อน อีกวิธีหนึ่งเป็นการสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้นวิธีนี้จะใช้ในการสะกดคำเพื่อเขียน เช่น กอ - รอ - อา - บอ - กราบ ถ้าสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้น นักเรียนจะออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวแรก และทิ้งเสียงพยัญชนะตัวที่สอง ทำให้ออกเสียงควบไม่ชัด

5. วิธีการสะกดคำอักษรนำมีวิธีการสะกดคำดังนี้

5.1 ห นำ ย ร ล ว ให้ออกเสียงพยัญชนะนำก่อน หน ออกเสียง หนอ หย ออกเสียง หยอ เป็นต้น

5.2 อ นำ ย ให้ออกเสียง อย เป็นเสียง ย แล้วสะกดคำ อย่า สะกดว่า ยอ – อา – ยา – ยา – เอก – อย่า

5.3 การสะกดคำที่อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว หรืออักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว เช่น สง_สน_สม_ผล_กล_ถง_ตล_ เป็นต้น

6. วิธีการสะกดคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูป

เช่น สระโอะ มีตัวสะกด จะลดรูป ลอ สะกดว่า ลอ – โอะ – ดอ – ลด

7. วิธีการสะกดคำที่มีตัวการันต์เป็นคำที่มาจากภาษาอื่น

คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต จะมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด การสะกดคำที่มีตัวการันต์จะให้อ่านเป็นคำแล้วสังเกตรูปคำ แล้วรู้กฎเกณฑ์ตามหลักภาษา คำที่มีตัวการันต์ พยัญชนะการันต์จะไม่ออกเสียง

จากเอกสารการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดตัวการันต์ ตามลำดับ ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์

1.1.3 การคัดลายมือ

กรมวิชาการ (2546: 173-176) ได้กล่าวถึงการคัดลายมือไว้ดังนี้

การคัดลายมือเป็นการฝึกเขียนตัวอักษรไทยให้ถูกต้องตามหลักการเขียนคำไทยเป็นทักษะที่จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องของตัวอักษรไทย เขียนให้อ่านง่าย มีช่องไฟ มีวรรคตอน ตัวอักษรเสมอกัน วางพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ได้ถูกที่ ตัวสะกดการันต์ถูกต้อง และลายมือสวยงาม การคัดลายมือจะสัมพันธ์กับการเขียนตัวสะกดการันต์ด้วย ช่วยทำให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้อง

การคัดลายมือ มีแบบการคัดตัวอักษรไทยได้หลายแบบได้แก่

1. ตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ เป็นแบบตัวอักษรไทยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่ใช้เป็นแบบคัดลายมือสำหรับโรงเรียนทั่วประเทศ

2. ตัวอักษรแบบขุนสัมฤทธิ์วรรณการ เป็นแบบคัดลายมือของขุนสัมฤทธิ์วรรณการ ที่กระทรวงธรรมการหรือกระทรวงศึกษาธิการในอดีตได้ใช้เป็นแบบคัดลายมือของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ดัดแปลงตัวอักษรแบบขุนสัมฤทธิ์วรรณการ เป็นตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ

3. ตัวอักษรแบบอาลักษณ์ของแผนกอลักษณ์ กองประกาศิต สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็นแบบคัดของทางราชการในการเขียนกฎหมาย งานเขียนเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ หรือเพื่อการเกียรติยศต่างๆ

4. ตัวอักษรแบบภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชา

ประถมศึกษา ครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความต้องการให้นิสิตที่เรียนครูเมื่อจบไปเป็นครูมีลายมือสวยงาม จึงนำแบบคัดลายมือของพระยาผดุงวิทยาเสริมมาดัดแปลงตัวอักษรให้ง่ายต่อการฝึกเขียน

จากเอกสารการคัดลายมือที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การคัดลายมือเป็นการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องของตัวอักษรไทย เขียนให้อ่านง่าย มีช่องไฟ มีวรรคตอน ตัวอักษรเสมอกัน วางพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ได้ถูกที่ ตัวสะกดการันต์ถูกต้อง

1.1.4 การเขียนเรียงความ

นฤกร รุจิเรข (2548: 138) ได้กล่าวไว้ว่า เรียงความ หมายถึง เรื่องที่น่าเชื่อถือจริง และความคิดเห็นที่น่าสนใจของผู้เขียนมาเรียบเรียงตามลำดับ ไม่วกวน และถูกต้องตามหลักภาษาองค์ประกอบของเรียงความ

1. คำนำ เป็นส่วนที่นำเข้าเนื้อเรื่องที่ต้องการเขียน บอกแนวทางของเนื้อเรื่องว่าจะดำเนินไปอย่างไร คำนำควรมีใจความรวบรัด ไม่เยิ่นเย้อ
2. เนื้อเรื่อง ขยายใจความคำนำให้ละเอียดแจ่มแจ้ง เนื้อเรื่องควรมีเนื้อหามากกว่าหนึ่งย่อหน้า เขียนตามลำดับโครงเรื่องเพื่อให้เนื้อหาไม่วกวน
3. สรุป เป็นส่วนสุดท้ายซึ่งสรุปประเด็นสำคัญของเรื่อง ใช้ภาษากะทัดรัด อาจสรุปด้วยสุภาษิต บทกลอน คำคม ข้อคิด หรือตั้งคำถามให้ผู้อ่านคิดต่อไป

จากเอกสารการเขียนเรียงความที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เรียงความ หมายถึง เรื่องที่น่าเชื่อถือจริงและความคิดเห็นที่น่าสนใจของผู้เขียนมาเรียบเรียงตามลำดับ ไม่วกวน และถูกต้องตามหลักภาษา

1.1.5 การย่อความ

นฤกร รุจิเรข (2548: 136) การย่อความ คือ การสรุปเนื้อหาความหรือใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้ต่อเนื่อง กะทัดรัด และคงสาระเดิมไว้ โดยใช้ถ้อยคำของผู้ย่อความ

หลักการย่อความ

1. เขียนคำขึ้นต้นย่อความตามประเภทของเรื่อง
2. อ่านเรื่องที่จะย่อโดยละเอียด ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและสำนวนโวหารต่าง ๆ
3. สรุปใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าแล้วเรียบเรียงใหม่โดยใช้สำนวนของผู้ย่อความ
4. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์เป็นร้อยแก้วแล้วจึงย่อความ
5. เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2 เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3
6. ถ้าเป็นคำราชาศัพท์ให้คงไว้ตามเดิม

7. ไม่ใช่เครื่องหมายัญประกาศ และไม่ใช้อักษรย่อหรือคำย่อ
8. ถ้าไม่มีชื่อเรื่องควรตั้งชื่อเรื่อง

1.1.5.1 การเขียนเรื่องราวจากจินตนาการ

จิตอากรมณี สวัสดิชิตัง (2547: 146) การเขียนเรื่องราวจากจินตนาการ คือ การเขียนเรื่องจากอารมณ์ ความรู้สึกหรือเรื่องจากความคิดฝัน แต่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ไม่ควรเพ้อฝันจนเกินไป

การเขียนเรื่องราวจากจินตนาการ มีหลักดังนี้

1. กำหนดเรื่องที่จะเขียน ควรเป็นเรื่องที่ชอบ เรื่องที่อยากเขียนและมีความรู้ในเรื่องนั้น จะช่วยให้เขียนได้ราบรื่น
2. หาความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน เพราะความรู้เป็นพื้นฐานของความคิดและจินตนาการ
3. ทำโครงเรื่อง เพื่อลำดับเหตุการณ์ที่จะเขียนให้ต่อเนื่องกัน
4. ในการเรียบเรียง ควรใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตามและมองเห็นภาพ
5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไข

1.1.5.2 การเขียนเรื่องราวจากชีวิตจริง

จิตอากรมณี สวัสดิชิตัง (2547: 146) การเขียนเรื่องราวจากชีวิตจริง คือ การเขียนเพื่อบอกเล่าถึงประสบการณ์ ประวัติ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ในแง่มุมที่น่าสนใจ เพื่อเป็นสิ่งเตือนใจให้ผู้อื่นได้รับรู้ หรือยึดถือเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ

การเขียนเรื่องราวจากชีวิตจริง มีหลักดังนี้

1. กำหนดเรื่องที่จะเขียน ควรเป็นเรื่องที่ให้ออกคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และต้องน่าสนใจ
2. หาความรู้ในเรื่องที่จะเขียน เพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนเรื่องราวจากชีวิตจริง
3. ทำโครงเรื่องเพื่อลำดับเหตุการณ์ที่จะเขียน
4. ควรใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายได้ชัดเจนในการเรียบเรียง
5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

จากเอกสารการย่อความที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การย่อความ คือ การสรุปเนื้อหาความหรือใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้ต่อเนื่อง กระชับรัดกุม และคงสาระเดิมไว้ โดยใช้ถ้อยคำของผู้ย่อความ

1.1.6 การเขียนรายงานบันทึก

นฤกร รุจิเรช (2548: 141) กล่าวว่า การเขียนรายงานเป็นการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม จึงต้องศึกษาค้นคว้าจากหนังสือแล้วนำมาเรียบเรียงโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม มารยาทในการเขียนรายงาน มีดังนี้

1. ภาษาที่ใช้ต้องสุภาพ เหมาะสม และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
2. เขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนรายงาน
3. ลายมืออ่านง่าย ไม่หวัด สะอาดสะอาด อ่าน แลดูสวยงาม ไม่มีรอยขีดฆ่า

4. เขียนตามลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ไม่วกวน
5. ถ้าคัดลอกข้อความจากหนังสือเล่มอื่นมาควรบอกแหล่งที่มาและชื่อผู้แต่ง

1.1.6.1 การเขียนบันทึกประจำวัน

พวงผกา วุฒิวรรณ (2547: 69) การเขียนบันทึกประจำวัน คือ การเขียนเพื่อบรรยายความรู้สึก แสดงความคิดเห็นและเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เพื่อเก็บไว้เตือนความจำ

การเขียนบันทึกประจำวัน มีหลักการเขียนดังนี้

1. ระบุวัน เดือน ปี ที่เขียนบันทึก
2. ลำดับเหตุการณ์ ตามช่วงเวลาก่อนและหลัง เพื่อระบุช่วงเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
3. เขียนบันทึกด้วยถ้อยคำสำนวนภาษาของผู้เขียน
4. ตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้งว่าการบันทึกเรื่องราวและเหตุการณ์ของวันนี้สมบูรณ์ ครบถ้วน

1.1.6.2 การเขียนจดบันทึกข้อมูล ความรู้

พวงผกา วุฒิวรรณ (2547: 71) การเขียนจดบันทึกข้อมูล ความรู้ คือ การเขียนจดบันทึกเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เห็น ได้อ่านได้ฟัง หรือได้สัมผัส และเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ตนเองในด้านต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็สามารถทบทวนได้ตลอดตามที่ต้องการ

หลักการเขียนจดบันทึกข้อมูล มีดังนี้

1. ทำความเข้าใจกับเรื่องที่จดบันทึก
2. ลำดับความสำคัญและสาระของเรื่องว่าต้องการบันทึกข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับอะไร
3. เรียบเรียงข้อมูลด้วยถ้อยคำของผู้บันทึกเอง เน้นเฉพาะข้อความสำคัญ
4. ตอนท้ายของการจดบันทึก ควรเขียนแหล่งที่มาของข้อมูล ความรู้ ว่ามาจากแหล่งใด ที่ใด และเมื่อใด เป็นต้น

จากเอกสารการเขียนรายงานการบันทึกที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนรายงานเป็นการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม จึงต้องศึกษาค้นคว้าจากหนังสือแล้วนำมาเรียบเรียงโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม

1.1.7 การเขียนชี้แจงการปฏิบัติงาน

จิตอารมณี สวัสดิชิตัง (2547: 175) การเขียนชี้แจงการปฏิบัติงานผู้เขียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในงานนั้น ๆ เป็นอย่างดีด้วยการศึกษา สังเกต หรือลงมือปฏิบัติ ใช้ภาษาเขียนที่ชัดเจน และเขียนชี้แจงตามลำดับขั้นตอน อาจเขียนในรูปแบบของความสำเร็จหรือเขียนโดยใช้ตัวเลขกำกับแต่ละหัวข้อเพื่อให้เห็นขั้นตอนแต่ละขั้นตามความเหมาะสม

1.1.8 การเขียนจดหมาย

จดหมายเป็นข้อความที่เขียนถึงกันข้อความในจดหมาย ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการ

เขียน และบุคคลที่ต้องการเขียนถึงการเขียนจดหมายที่ดี ต้องเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด และมีมารยาทในการเขียน

1.1.8.1 การเขียนจดหมายถึงครู

การเขียนจดหมายถึงครู เป็นการเขียนแจ้งและบอกเหตุผลของความจำเป็นที่ต้องหยุดเรียน โดยนักเรียนต้องเป็นผู้ที่เขียนข้อความในจดหมาย และนำส่งคุณครูด้วยตนเอง

ประเภทของจดหมายถึงครู

แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการหยุดเรียนได้เป็น 2 ประเภท คือ

1 จดหมายลาป่วย เป็นจดหมายที่นักเรียนเขียนแจ้งและบอกอาการป่วยที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถมาโรงเรียนได้ โดยนักเรียนนำจดหมายมาส่งคุณครูในวันที่มาโรงเรียนได้แล้ว

2 จดหมายลากิจ เป็นจดหมายที่นักเรียนเขียนแจ้งและบอกเหตุผลที่นักเรียนต้องหยุดเรียนไปทำธุระต่าง ๆ โดยนักเรียนต้องนำจดหมายมาส่งคุณครูก่อนวันที่จะลาหยุดเรียน
มารยาทในการเขียนจดหมายถึงครู

เนื่องจากคุณครู เป็นบุคคลที่เราควรให้ความเคารพเช่นเดียวกับพ่อแม่ และญาติผู้ใหญ่ การเขียนจดหมายจึงต้องรู้จักมีมารยาทในการเขียน ดังนี้

1. ใช้กระดาษสีขาว แผ่นเรียบ ไม่ยับ มีเส้นบรรทัดที่สะอาดและเรียบร้อย
2. เขียนด้วยลายมือบรรจง มีความสะอาดและเรียบร้อย
3. เขียนตามรูปแบบการเขียนจดหมายถึงครู
4. พับกระดาษจดหมายใส่ซองที่เขียนถึงครูอย่างเรียบร้อย
5. ไม่ส่งจดหมายล่าช้า โดยจดหมายลาป่วยส่งหลังจากที่มาโรงเรียนได้แล้ว ส่วนจดหมายลากิจส่งล่วงหน้า ก่อนลาหยุดเรียน

1.1.8.2 การเขียนจดหมายถึงญาติผู้ใหญ่

ซาตา กลิ่นเจริญ (2548: 131-132) จดหมายถึงญาติผู้ใหญ่ เป็นจดหมายที่เขียนถามทุกข์สุข แจ้งข่าวและเรื่องราว หรือเล่าเหตุการณ์ให้พ่อ แม่และญาติผู้ใหญ่ได้รับรู้ จึงต้องเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบ เพื่อแสดงความสุภาพ และความเคารพนับถือ

รูปแบบของการเขียนจดหมาย

1. เขียนที่อยู่ระหว่างกิ่งกลางหน้ากระดาษด้านขวามือ โดยเขียนบ้านเลขที่ ถนน ตำบล อำเภอ จังหวัด และรหัสไปรษณีย์ให้ถูกต้อง ครบถ้วน
2. เขียนวัน เดือน ปี กิ่งกลางหน้ากระดาษ
3. เขียนคำขึ้นต้นห่างจากขอบกระดาษด้านซ้ายมือ 1.5 นิ้ว โดยใช้คำขึ้นว่า กราบเท้า..... (ระบุว่าคุณพ่อ คุณแม่ คุณป้า เป็นต้น) ที่เคารพ
4. เขียนเนื้อความจดหมายบรรทัดแรกไว้ระหว่างคำขึ้นต้นและวันที่ ส่วนบรรทัดต่อไปให้เขียนชิตขอบซ้าย – ขวา ตามระยะที่เว้นไว้
5. เขียนคำลงท้ายว่า ด้วยความเคารพอย่างสูง ให้ตรงกับวันที่
6. ลงชื่อผู้เขียนระหว่างกิ่งกลางของคำลงท้าย

1.1.8.3 การเขียนจดหมายธุรกิจ

นฤกร รุจิเลข (2548: 131) จดหมายธุรกิจ คือ จดหมายที่ใช้ติดต่อสื่อสารกับบุคคล บริษัท ห้างร้าน หรือ หน่วยงานราชการ เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง เช่น สมัครงาน ขอความร่วมมือ ขอความช่วยเหลือ ขอคำแนะนำ หรือนัดหมาย

หลักการเขียนจดหมายธุรกิจ

1. เขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบของการเขียนจดหมายธุรกิจ
2. แจ้งเหตุผลความเป็นมาและจุดประสงค์ที่ต้องการอย่างชัดเจน
3. ใช้คำสุภาพเหมาะสมกับฐานะของบุคคล
4. ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับรัด และสะกดให้ถูกต้อง
5. เลือกใช้กระดาษและซองที่มีสุภาพ เช่น สีขาว และเขียนด้วยลายมือตัวบรรจงหรือพิมพ์ให้เป็นระเบียบ

จากเอกสารการเขียนจดหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า จดหมายเป็นข้อความที่เขียนถึงกันข้อความในจดหมาย ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเขียน และบุคคลที่ต้องการเขียนถึง การเขียนจดหมายที่ดี ต้องเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด และมีมารยาทในการเขียน

1.1.9 การกรอกรายการ

นฤกร รุจิเลข (2548: 126) การกรอกแบบรายการ คือ การเติมข้อความลงในแบบรายการที่กำหนดซึ่งแบบรายการที่เราพบอยู่ในปัจจุบันมีหลายประเภท เช่น การส่งโทรเลข การส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ การส่งไปรษณีย์ด่วนพิเศษ การฝากเงิน เป็นต้น ดังนั้น ในการกรอกแบบรายการต่าง ๆ จึงควรมีหลักการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. อ่านข้อความในแบบรายการให้ละเอียดและศึกษาให้เข้าใจก่อนกรอกข้อความ
2. กรอกข้อความด้วยลายมือที่อ่านง่าย ชัดเจน ถูกต้อง และเป็นความจริง
3. ในการกรอกข้อความไม่ควรมียอเยิบหรือขีดฆ่าใด ๆ
4. กรอกแบบรายการให้ครบถ้วนทุกช่องในส่วนของผู้กรอก
5. เมื่อกรอกแบบรายการครบถ้วนแล้วจึงลงนาม

จากเอกสารการกรอกรายการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การกรอกแบบรายการ คือ การเติมข้อความลงในแบบรายการที่กำหนดซึ่งแบบรายการที่เราพบอยู่ในปัจจุบันมีหลายประเภท เช่น การส่งโทรเลข เป็นต้น

1.1.10 การใช้เลขไทย

อัมพร อังศรีพร (2537: 167 – 168) ตัวเลขไทยคือสิ่งที่แสดงให้เห็นความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยซึ่งได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ นับตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชประดิษฐ์อักษรไทยลงในศิลาจารึกมีวิวัฒนาการเรื่อยมาจนเป็นตัวเลขไทยที่เราใช้กันในปัจจุบันการรณรงค์การใช้ตัวเลขไทย สามารถทำได้โดยให้นักเรียนได้เรียนเรื่องตัวเลขไทยในทุก

ระดับชั้น และให้นักเรียนนำมาใช้ในชั้นเรียน โดยใช้ในการทำการบ้าน หรือทำรายงาน ร่วมกัน
 ธรรมชาติในหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ ให้หันมาใช้ตัวเลขไทยในเอกสารและงาน
 เขียนทั่วไป

เลข คือ เครื่องหมายบอกจำนวน

เลขไทย คือ ตัวอักษรที่คนไทยเราคิดประดิษฐ์ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องหมายบอกจำนวน

เลขไทย ถือเป็นเอกลักษณ์ทางภาษาไทยที่เราควรภูมิใจ และนำมาใช้ให้ถูกต้อง

รูปแบบและวิธีการเขียนเลขไทย มีดังนี้

เลขไทยตั้งแต่เลข 1-9 จะมีหัวทุกตัว การเขียนเลขไทยต้องเริ่มจากการเขียนหัวก่อน

เลขไทยที่เราเขียนไม่ถูกต้องกันมาก ได้แก่ เลข ๓ เลข ๗ เลข ๘ และเลข ๙

การใช้เลขไทยในภาษาไทย ขนาดของการเขียนเลขไทยในภาษาไทยจะอยู่ประมาณ $\frac{3}{4}$ หรือ $\frac{1}{2}$
 ของตัวอักษรภาษาไทย และเขียนเว้นวรรคจากตัวอักษรพอควร

จากเอกสารการใช้เลขไทยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เลขไทย คือ ตัวอักษรที่คน
 ไทยเราคิดประดิษฐ์ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องหมายบอกจำนวน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

รอทสไตน์ (Rothstein. 1970: 2622 - A) วิจัยเปรียบเทียบการสอนเรียงความโดยวิธีแบบ
 โปรแกรมกับการสอนเรียงความแบบเดิม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย โดย
 ให้นักศึกษาทุกคนเขียนเรียงความสัปดาห์ละ 4 ครั้งเป็นเวลา 4 เดือนแล้วให้อาจารย์ 3 คนตรวจ
 ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์คำผิดจากเรียงความที่นักศึกษาเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่ม
 ควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาพอใจ
 การสอนแบบโปรแกรมมากกว่า สรุปว่านักศึกษาจะเขียนเรียงความได้ดี เมื่อเขาเขียนสิ่งที่เขารู้และ
 เขียนจากความรู้สึกนึกคิดของเขาเอง

เซนต์ โรมัน (St. Romain. 1975: 244) ได้ศึกษาเรื่องความแตกต่างของการเขียนแบบ
 สร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับสิ่งเร้าต่างกัน การวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงการใช้ภาพยนตร์และภาพนิ่งเป็น
 สิ่งเร้าในการเขียนแบบสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่าสิ่งเร้าทั้ง 2 อย่างมีประสิทธิภาพแตกต่างกัน

โทมัส (Tom; s. 1976: 6320-A) ศึกษาขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการ
 อ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเขียนของนิสิตปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเซาท์คาโรไลนา จำนวน 405 คน
 ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า
 ผลสัมฤทธิ์ในการเขียน มีความสัมพันธ์กับจำนวนของการอ่านอย่างมีนัยสำคัญและผลสัมฤทธิ์ในการ
 อ่านอย่างมีนัยสำคัญและผลสัมฤทธิ์ในการเขียน มีความสัมพันธ์กับจำนวนของการอ่านอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติ

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัมพร หมายเจริญ (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสนใจในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนแบบปกติ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเขียนเรียงความระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ชนิษฐา แสงภักดี (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านหม้อ “ พัฒนากุล ” จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกหัดพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้วมีประสิทธิภาพ 80.51/80.93 และคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประชุมพร ธีระวันธุ์ (2541: 80) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียนและเจตคติต่อการเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการให้ผู้อ่านเลือกคำที่มีปัญหาจากเรื่องที่อ่าน (อาร์ เอส เอ็ม) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการให้ผู้อ่านเลือกคำที่มีปัญหาจากเรื่องที่อ่าน (อาร์ เอส เอ็ม) มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาลีญา ระวีวงศ์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสนใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจอก (ภักดีนรเศรษฐ) โดยใช้นวัตกรรมหนังสือกระดาษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อรัญญา ฤกษ์ชัย (2542: 129) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรรรัตน์ รัตนสกุล (2546: 149) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนเรื่อง และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่กำหนดอรรถลักษณะทางภาษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่สอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่กำหนดอรรถลักษณะ มีความสามารถในการเขียนเรื่องมากกว่าที่สอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจ

ในการอ่าน ความเข้าใจความหมายของคำ วิธีการสอนของครู และยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลินเกรน (Lingren. 1969: 49 – 51) สํารวจพบว่า เหตุผลที่นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับการณ์สัยทางการเรียนที่ติร้อยละ 35 มีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เซวาน์ ปัญญาร้อยละ 15

กูด (Good. 1973: 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึงความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญ ในการใช้ทักษะ หรือประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievent) หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆที่ได้เรียนมาแล้วซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

ไพศาล หวังพานิช (2514: 137) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะ และความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสพการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือเกิดจากการสอน

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม (2530 : 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของตัวแต่ละบุคคลตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ที่โรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) จะพบว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายๆ ด้าน จึงยอมดีกว่าการแสดงขนาดความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกๆ ไปเพียงครั้งเดียว

พริยทุท สันตะวัน (2533: 36) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการศึกษา ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคล ที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับ

มอบหมาย และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จะทำให้แยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่างๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ เป็นต้น

จิราภรณ์ เมื่อพรวน (2538: 24) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถภาพด้านต่างๆ ของสมองที่พัฒนาขึ้นหลังจากการเรียนวิชาต่างๆ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานที่ครูมอบหมายให้หรือจากทั้งสองอย่าง

มาริษา นาคทับที (2541: 28) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรูวิชานั้นๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่าปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อการเรียนรูวิชาภาษาไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าตัวแปรตัวนี้น่าจะเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โพแพม และบัวร์ (Popham ;& moore. 1960: 552-554) ศึกษาพบว่านิสัยทางการเรียนทัศนคติต่อการเรียนและการปรับตัวทางด้านการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุล (Bull. 1993: 54) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับเกรด 8 โดยใช้การเรียนแก้ปัญหา 4 ชั้นตอน โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองเป็นครูจำนวน 5 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 274 คน และกลุ่มควบคุม คือ ครูจำนวน 4 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 237 กลุ่มทดลองครูจะสอนโดยใช้ชุดการเรียน “Magic Math” โดยสังเกตการณ์สอนของครูในชั้นเรียน ส่วนกลุ่มทดลองจะสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจากชุดการเรียน “Magic Math” มีความสามารถมากกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ

เทลเลอร์ (Taylor. 1994: 76-82) ได้ศึกษาสาเหตุของความไม่สอดคล้องระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านบุคลิกภาพของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับความสามารถมีความวิตกกังวลน้อยกว่า และมีความสามารถในการควบคุมตนเองได้ดีกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ

ทอมสัน (Thomson. 2001: 58-A) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบกับหลักสูตรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนพีชคณิตปีที่ 2 ของนักศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียนเป็นตัวชี้วัด แล้วให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 เรียนตามหลักสูตรปกติ และนักเรียนอีกกลุ่มเรียนหลักสูตรพีชคณิตขั้นสูง แล้วทำการทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็น

แบบทดสอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบแบบอิสระ ผลวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนตามหลักสูตรปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรพิเศษชั้นสูง

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สืบศักดิ์ สาทร (2521: 42-44) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกันโดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเองและการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่ำ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองอย่างมาก ก็คือความรับผิดชอบของผู้เรียน

ธาริณี เจียรวัฒนา (2531: 65) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่มีส่วนส่งเสริม ผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ พบว่า พฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพฤติกรรมการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและเมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการเรียนให้ดีขึ้นแล้ว จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

สบโชค พูลนวม (2533: 22-45) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้อิทธิรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้อิทธิรับผิดชอบและความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามเพศแล้ว นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ เข้าสังคมได้ดี ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคนอื่น วิตกกังวล สับสนวุ่นวายใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังมีผลต่อจิตใจและพฤติกรรมของบุคคลด้วย ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะส่งผลถึงความวิตกกังวลและความเครียดในการเรียนด้วย

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

เรนน์ และ ลาร์เซน (Wrenn ;& Lansen. 1969: 11) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติด้วยสมาชิกในการเรียน วิธีการอ่าน และการจดคำบรรยาย การวางแผนการเรียน หรือการแบ่งเวลาเรียน การทบทวนบทเรียน และทัศนคติที่มีต่อการเรียน

กูดัล (เท็ด แก้วศิริ. 2530: 11; อ้างอิงจาก Good. 1958) ได้อธิบายทักษะในการเรียนว่า หมายถึง การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ซึ่ง ได้แก่ วิธีการสอนการจด และการบันทึกย่อการสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในการเรียน ซึ่งในเรื่องนี้อิงลิชและอิงลิช กล่าวว่า “ทักษะในการเรียนที่ดีต้องประกอบด้วยความสามารถในเรื่องต่อไปนี้คือ การสำรวจ (Survey) การถาม (Question) การอ่าน (Read) การท่องจำ (Recite) และการทบทวน (Review) ซึ่งมีสัญลักษณ์ย่อว่า SQ3R”

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่มุ่งมั่นในด้านการเรียน มีความพึงพอใจ เอาใจใส่ขยัน อดทน รับผิดชอบในการแสดงทางความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน รู้วิธีการเรียน และพัฒนาการเรียนของตนอยู่เสมอ

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โปแพน และมัวร์ (Popam ;& Moore. 1960: 552 – 554) ได้ศึกษานิสัยพบว่า นิสัยทางการเรียน ทักษะคิดทางการเรียน และการปรับตัวด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจนิสัยทางการเรียนและทัศนคติทางการเรียน

คอยโว (Koivo. 1983: 2524-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2525: 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทัศนคติ แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจาก โรงเรียนสามเสนวิทยาลัยจำนวน 97 คน พบว่าทัศนคติ แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ชเนดี สวัสดิฤกษ์ (2527: 68-72) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม และนิสัยทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจแบบสำรวจภูมิหลังทางสังคม และแบบสำรวจนิสัยในการเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษโดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่าแรงจูงใจในเชิงบูรณาการ และแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคม และนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า จะเห็นได้ว่านิสัยทางการเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียน เพราะส่งผลต่อนิสัยและพฤติกรรมในการเรียนและการทำงาน การพัฒนาแสวงหาความรู้ เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในการศึกษาและทำงานต่อไปในอนาคต

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

เทอร์สโตน (Triandis. 1964: 49) กล่าวว่าทัศนคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่สังเกตได้ไม่ง่าย เป็นความโน้มเอียงภายใน แสดงออกให้เห็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ทัศนคติยังเป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งสามารถแยกแยะองค์ประกอบได้ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ได้แก่ ความคิด ความเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์

ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิด อีกต่อหนึ่ง

3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติ องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสม จะเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 172) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะเข้าหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวกหรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ไม่ดีหรือทัศนคติทางลบ

วิษชุดา เดียวกุล (2529: 14) กล่าวว่า ทัศนคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการ คือ การยอมรับตัวครู การยอมรับคุณค่าทางการศึกษา วัดได้โดยทัศนคติทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530: 193) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ ไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้

ไพศาล หวังพานิช (2535: 146) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีผลต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึก

ดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะคิด หมายถึง ความรู้สึก ความคิดความเชื่อ ของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนอง หรือแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทางบวก หรือทัศนคติที่ดีจะแสดงออกในลักษณะ ความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำให้อยากปฏิบัติส่วนอยากอีกลักษณะหนึ่ง คือ ทางลบ หรือทัศนคติที่ไม่ดี จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หรือความต้องการหนีห่างจากสิ่งเหล่านั้น

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เบลตโซ (Bledso. 1971: 121-122) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนโดยวิธีสังเกตครูที่สอน ในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 4,368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน ต่างกัน มีทัศนคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

ยามัวร์ (Yamoor. 1986: 3626-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนนานาชาติกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนนานาชาติที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในมหาวิทยาลัยโอไฮโอ จำนวน 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบวัดเจตคติและแรงจูงใจของการ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert) และแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 3 ชุด ประกอบด้วย ข้อสอบวัดความสามารถทางภาษา โดยทั่วไปของมหาวิทยาลัยมิชิแกน และแบบสอบวัดทักษะการเขียนของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

โบโนโม (Bonomo. 1990: 437-A) ที่ศึกษาลักษณะจิตพิสัย ของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียน 6 คน โดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติชีวิต นอกจากนี้ยังใช้ การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-dept Interview) เกี่ยวกับแรงจูงใจ เจตคติ โรคภัยไข้เจ็บ และ บุคลิกลักษณะ ซึ่งสังเคราะห์และวิเคราะห์จาก 8 องค์ประกอบ คือ อิทธิพลของครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การดูรายการโทรทัศน์ มุมมองในเรื่องวัฒนธรรมของตนเอง การเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ในชั้นเรียน และยุทธวิธีในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศจะเป็นนักเรียนที่มีการยอมรับนับถือตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร (Achara Wongsotorn. 1975: 221-225) ได้ศึกษาความสัมพันธ์

ระหว่างองค์ประกอบด้านความคิด ด้านความถนัด ทักษะคิด และแรงจูงใจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำนวน 1,200 คน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติและแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวิมล ว่องวานิช (2522: 60) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยและทัศนคติในการเรียน โดยส่วนรวมเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสัยและทัศนคติในการเรียนเท่ากับ .398 และเมื่อแยกนิสัยและทัศนคติในการเรียนออกจากกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .381 และ .322 ตามลำดับ

ยุวช วิพชนานนท์ (2536: 386-387) พบว่า ทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยสามารถทำนายคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.79

สุกัญญา แยมยิม (2541: 65-70) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1,2 และ 3 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียน และทัศนคติต่อการเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นอันดับแรก

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียน มีผลต่อการเรียนและเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการเรียนทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความตั้งใจเรียน

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

นวนน้อย สีตวรรณมาศ (2537: 66) กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดี ทางด้านสภาพแวดล้อม ทางสังคมหรือสภาพแวดล้อมทั่วไป เช่น ประชากรของชุมชน ประเพณีของเพื่อน คู่หู การสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เวลาที่เด็กดูโทรทัศน์ การอ่านหนังสือ และการทำบ้านนอกเวลาเรียน แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมทางบ้าน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง การสนับสนุนและช่วยเหลือในการทำการบ้านของเด็กโดยผู้ปกครอง
2. กลุ่มเพื่อนสนิท ระดับความใฝ่ฝันทางวิชาการของเพื่อนสนิท พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท อิทธิพลของชุมชน ระดับทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน
3. การใช้เวลานอกห้องเรียน เวลาที่นักเรียนใช้กับกิจกรรมของชมรมและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน

จากการศึกษาความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้อันหนึ่งของนักเรียน โดยมหาวิทยาลัยจอห์น

ฮอบคินส์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2537: 129-131) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากผู้ปกครองที่เอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน และสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียน ฉะนั้นการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้จึงสำคัญมาก ครุอาจใช้วิธีต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน
2. วางแผนร่วมกับผู้ปกครองโดยการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้านเป็นต้นว่า การใช้เวลาดูโทรทัศน์ การเล่นเกม การทำการบ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่อยู่บ้านให้เป็นประโยชน์
3. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ให้ผู้ปกครองช่วยว่านักเรียนจะต้องทำการบ้านให้เสร็จ ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจก็ควรจะช่วยอธิบายหรือหาครูมาสอนพิเศษ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เรียนล้าหลังเพื่อหรือขาดความสนใจ
4. ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องให้นักเรียนช่วยทำการบ้านครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน
5. สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

ประกายทิพย์ พิชัย (2539: 7-8) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรในด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนด้านการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นไว้ว่างใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จทางการเรียน ให้ความรักห่วงใยใกล้ชิดต่อบุตร และความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองพยายามส่งเสริมสนับสนุนคาดหวังในมาตรฐานการเรียนแก่บุตร เพื่อต้องการให้บุตรประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมุ่งหวังจัดให้

เทือน ทองแก้ว (2540: 40) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เกือบอยู่ในระดับเดียวกับความถนัดทางการเรียนของนักเรียน การสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนนั้น สภาพแวดล้อมดังกล่าวประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางบ้านหรือการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุดขององค์ประกอบย่อย 28 ประการ สิ่งที่ได้รับจากการสนับสนุนจากทางบ้านช่วยปรับปรุงคุณลักษณะทางวิชาการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน และลดการขาดเรียนและการออกกลางคัน จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ย่อมมีผลต่อการเรียนของนักเรียนและผู้ปกครองให้การสนับสนุนทางการเรียนทั้งทางวัตถุ และการกระทำอย่างมากนั้น ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ชอร์ และไลแมน (Shore ;& Leiman. 1960: 391) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้ปกครอง การวางแผนของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของนักศึกษาในความปกครองและความรับผิดชอบ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยเลสเตอร์ จูเนียร์ (Leicester Junior) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีบิดามารดาที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนของบุตรมากกว่าบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ให้ความสนใจในเรื่องการเรียนและการวางแผนเรื่องการเรียนของนักศึกษาในการปกครอง

เมเยอร์ริเบงค์ (Marjoribank. 1972: 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ขวบ จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability และแบบสอบถามพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นฤมล พิกุลณี (2531: 49) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบด้านสภาพส่วนตัว ด้านสังคมสิ่งแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจของสามเณรที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำแนกประเภทโรงเรียน : กรณีจังหวัดลำปาง พบว่าการสนับสนุนการเรียนจากพระเถระในวัด มีผลต่อการเข้าเรียนของสามเณร เพราะทำให้เกิดความอบอุ่นและมีกำลังใจในการเรียน

พัชรี ช่อนกลิ่น (2539: 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในด้านความกดดันและการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลางและอยู่ในระดับสูงในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลาไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่ามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือในระดับสูง แต่นักเรียนรับรู้ได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครองรายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนรับรู้ได้รับการส่งเสริมในระดับต่ำ

สมทรง สุวรรณเลิศ (2541: 7-9) ศึกษาปัญหาการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย และในเด็กที่ฉลาดมากแต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากเด็กมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กวิตกกังวล ไม่มีความสุข หรือบางที่พ่อแม่ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์และขาดกำลังใจในการเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองนั้นมีผลต่อการเรียนของนักเรียน เพราะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและความพร้อมในการเรียน

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียน

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียน

การ์ริสัน (Garrison. 1970: 1) ได้กล่าวถึง การใช้อุปกรณ์การสอนไว้ว่า บรรดาอุปกรณ์ทั้งหลายมิใช่จะมีประโยชน์เพียงช่วยกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรู้สึกอยากเรียนเท่านั้น แต่อุปกรณ์ทั้งหลายยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้อย่างดีอีกด้วย

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970: 135-152) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะของบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการเรียนรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องกัน
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือเครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนกับผู้สอนและมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้ง
7. ผู้สอนกับผู้เรียนรายจุดประสงค์ และความหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นที่ธรรมขึ้นได้
9. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ทำหายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของการเบี่ยงเบนต่อการเรียนการสอน

11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่ของผู้เรียน
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยขาดระเบียบ และขาดความรับผิดชอบ

โรไมน์ (Romine. 1974: 139 – 143) ได้จัดบรรยากาศเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น พบว่าลักษณะสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขันสนใจในวิชาที่สอน ให้จริงจัง และเป็นกันเองกับผู้เรียน

2. ด้านการเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจ วัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียน รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่างๆ

3. ด้านผลการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่น ผู้สอน ผู้เรียนได้รับประโยชน์สมความ ตั้งใจจากวิชาที่ผู้เรียนเลือก ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน มิใช่เป็นเพียงผู้ฟังอย่างเดียว

4. ด้านการสอนเนื้อหา เช่น พูดอธิบายชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด สามารถใช้วิธีสอนต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา

5. ด้านการประเมินผล การนำข้อมูลย้อนกลับ และการเสริมแรงทางการเรียน เช่น มีการทำรายงาน หรือสอบ เมื่อตรวจงานเสร็จแล้ว ผู้สอนต้องรีบแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบทันที

6. ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นตลอดจนผลงานของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล บุคลิกภาพของอาจารย์นั้นมีความสำคัญต่อนักศึกษา

วิธฮอล (Withall. 1979: 347) กล่าวว่า การเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ บรรยากาศในการเรียนรู้นั้นมีความหมายต่อตัวผู้เรียน กล่าวคือ นักเรียนเห็นว่าประสบการณ์นั้นตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับบุคลิกภาพลักษณะของเขา และไม่ใช้บรรยากาศที่ขู่เข็ญ กล่าวคือ นักเรียนไม่รู้สึกลัวสถานการณ์นั้นๆ มีความน่ากลัว หากแต่รู้สึกว่าได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีแต่ความจริงใจต่อกัน

สิริวรรณ ศรีพหล (2526: 172-174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียน สำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมี พัฒนาการในทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือ มี กระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันผู้อื่น การมี สัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

4. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี ต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการ ควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและ แก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

5. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนให้มีความคิดและแนว การปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้ อาจเริ่มมาจากครูเป็นแบบอย่างที่ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำ แบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูที่หลากหลายน่าสนใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน มีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อม ที่ดีในโรงเรียนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่การเรียน มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบด้านการเรียน

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียน

2.5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คีทติ้ง (Keating. 1964: 8-10) เป็นผู้หนึ่งที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของห้องปฏิบัติการทางภาษา พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษามีทักษะในการออกเสียงและการพูดได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้ห้องเรียนธรรมดา

ราบี (Rabie. 1979: 3095A) ได้สรุปผลการวิจัยว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในประเทศอิหร่านไม่ได้ผลเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการพูด เพราะขาดวัสดุ อุปกรณ์การสอน หรือสื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะ ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง

เลวิน ลิปปेट และไวท์ (Lewin, Lippert & White. 1993: 271-279) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย จะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนราบรื่นมีบรรยากาศที่สบายใจ ชยันเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันเกรงกลัวใด ๆ ออกไปจากชั้นได้

2.5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ผกาทิพย์ เการากุล (2524: 21) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต ได้พบว่า บรรยากาศทางการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกิดจากผู้สอน วิธีสอน ผู้เรียน การซักถาม และการถกเถียงทางวิชาการ การจัดกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์และสติปัญญาของนักศึกษาได้

วาสนา พิทักษ์สาธิตี (2527: 77-90) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียนทุกกลุ่มวิชา นักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า .90 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์ (2536: 78) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษากลุ่มภาคเหนือ พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ได้แก่ ห้องเรียนร้อนอบอ้าว อาคารเรียน อาคารปฏิบัติการแต่ละหลังอยู่ใกล้กัน ทำให้เกิดเสียงรบกวนในห้องเรียน และห้องปฏิบัติการแออัดไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพ คือ ความพร้อมในเรื่องของสถานที่และอุปกรณ์ก็จัดเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งที่มีส่วนทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพ หากสถานศึกษาใดมีลักษณะทางกายภาพที่เอื้อต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยก็จะส่งผลให้การเรียนวิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ประหยัด ทองมาก (2531: 18) กล่าวว่า ความรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กนั้น นอกจากพ่อแม่แล้ว ครูถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด เมื่อเด็กอยู่ในโรงเรียน ครูจะเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดรองจากพ่อแม่ และได้มีโอกาสศึกษาความเจริญเติบโตของเด็กอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับธรรมชาติ จิตใจและความต้องการ ครูจึงเป็นบุคคลภายนอกครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ จิตใจและความประพฤติของเด็กมาก ดังนั้นครูและนักเรียนจะต้องมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

ธเนศ ขำเกิด (2533: 7) กล่าวถึง ความผูกพันและเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียนว่า ครูควรแสดงพฤติกรรมทั้งในด้านคำพูด กิริยา ท่าทาง สีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความรัก ความเมตตาอย่างจริงใจ และมีเหตุผลด้วยความสม่ำเสมอ นักเรียนจะรู้และเข้าใจดีว่า ครูของเขามีความรักและความจริงใจต่อเขาเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะเป็นแม่แบบของนักเรียน และมีผลทางด้านจิตใจต่อการแสดงความเคารพรัก ความศรัทธาในครูของเขาด้วยความจริงใจ หากครูสามารถครองหัวใจของนักเรียนได้แล้ว ความรู้สึกที่ดีต่อกันจะสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่สดชื่น มีความรัก ความผูกพัน เอื้ออาทร และให้อภัยต่อกัน

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2533: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสำเร็จในด้านการสอน ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพที่ดีของครูกับนักเรียน ภายใต้บรรยากาศปราศจากการข่มขู่เด็ก นักเรียนต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนเด็กจึงมีชีวิตผูกพันอยู่กับครู การแสดงออก นิสัยใจคอ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ย่อมมีอิทธิพลต่อผลการเรียนและสภาพจิตใจของเด็ก

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา (2533: 15) กล่าวว่า ถ้ามีการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทางที่ดีแล้วจะช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจึงเป็นแนวทางในการจัดสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับสภาพการศึกษาในปัจจุบันมากที่สุด

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสดาวัต. 2546: 49; อ้างอิงจาก ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2542) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับนอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เข้าใจ และเห็นอกเห็นใจในผู้เรียน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสม ให้ข้อติชมตรงไปตรงมาชี้แจงไปด้วยความหวังดีช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้อุดม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อเด็กรองจากพ่อแม่ ครูที่ดีต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ต่อเด็ก ช่วยเหลือและให้กำลังใจเด็กเสมอ จะส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนต้องมีสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไทย์แมน (Tiemann. 1942: 657-664) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ กล่าวได้ว่า การสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้น เด็กยิ่งโตขึ้นเท่าไร ก็มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์มากขึ้นเพียงนั้น

เบ็ค (Beck. 1967: 127-128) ศึกษาคุณลักษณะของครู โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนเกรด 6 จำนวน 2,108 คน พบว่า ครูที่ดีในสายตาของนักเรียน คือ ครูที่ให้ความรักความเอาใจใส่ มีท่าทางเป็นกันเองกับนักเรียน สามารถสื่อความเข้าใจได้อย่างชัดเจนกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ สามารถควบคุมให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัยและมีวิธีการสอนที่จูงใจให้นักเรียนอยากเรียน

โคแกน (Cogan. 1975: 135-139) ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ยิ่งครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อกันมากเท่าใด นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน นักเรียนที่มีความศรัทธาในตัวครูจะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

2.6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ ชินพันธ์ (2523) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความพึงพอใจและทัศนคติของตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยมีความพึงพอใจและทัศนคติสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาธิปไตย นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย มีทัศนคติสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบอัตตาธิปไตยและแบบปล่อยปละละเลย

สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว (2526: 54) ศึกษาความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความพึงพอใจและทัศนคติของตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 634 คน พบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยและแบบอัตตาธิปไตย มีความพึงพอใจและทัศนคติสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลย

พรณี ช. เจริญจิต (2532: 361) พบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียนสนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียนและส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

นลินี ธรรมอำนวยสุข (2540: 216) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกัปปาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนต่อครู ส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในด้านการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากครูให้ความรัก ความเอาใจใส่และมีความเข้าใจตัวนักเรียน พร้อมทั้งยอมรับและให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน และตั้งใจศึกษาเล่าเรียน

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ณรงค์ เสียงประชา (2538: 166) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัว หรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกต้องและอาจนำเอาพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวปฏิบัติของตนเอง กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ยึดมั่นในประเพณีน้อยลง สร้างค่านิยมและความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น
2. สอนให้รู้จักแบบแผนของการอยู่ร่วมกันในสังคมมากขึ้น เช่น การปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่มในการเล่นกีฬา หรือทำงานกลุ่ม
3. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเสมอภาคเท่าเทียมกัน
4. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เช่น ความเป็นตัวของตัวเอง แบบของอารมณ์ เอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง
5. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวมากกว่าการใช้อำนาจพะยอม ธีญรส (2540: 8) ให้ความหมายของความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนว่า หมายถึงพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อกันในห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการร่วมมือกันในด้านวิชาการและด้านอื่นๆ ไป

สมพร พรหมจรรย์ (2540: 9) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541: 5) กล่าวว่า สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของนักเรียนทั้งด้านการใช้วาจา การแสดงกิริยาท่าทางอันประกอบด้วยลักษณะของการให้ความช่วยเหลือ รู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น รู้จักและเข้าใจตนเอง สนใจในความรู้สึกรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธอันดีกับเพื่อน ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานกลุ่มและการปฏิบัติกับเพื่อนเป็นไปอย่างเหมาะสม

จากที่เอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในด้านความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนั้น การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกมีความเชื่อมั่นในตนเองมีความกระตือรือร้น และมีความรู้สึกอบอุ่น และสามารถอยู่ในกลุ่มเพื่อนได้อย่างมีความสุข แต่ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับเพื่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง ท้อแท้ วิตกกังวล และไม่มีความสุขในการเรียน

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคพแลน (Kaplan. 1956: 56) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมจำนวน 180 คน พบว่า นักเรียนที่ปรับตัวได้ดี คือ นักเรียนที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นซึ่งมีจำนวนร้อยละ 69.6

เดอคอสเตอร์ (Decostor. 1971: 5789-A) ศึกษาความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นต่ำ

กรอนลัน (สุรัชย์ โกติยะกุล 2526: 32; อ้างอิงจาก Groulund. 1959) ศึกษาปัญหาในการปรับตัวของวัยรุ่นพบว่าที่ประสบปัญหาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่มีความสุข

2.7.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา พุ่มเล็ก (2535: 97) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลขององค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะประสบปัญหาการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

วิมล หนองพงษ์ (2538: 49) ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนองค์รักษ์ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดนครนายก พบว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลดีขึ้นหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียน ทั้งนี้เพราะนักเรียนและเพื่อนมีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันในด้านการเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนด้วยความสามัคคีเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน มีความหวังใฝ่ไกลชีวิตสันนิทสนมซึ่งกันและกัน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

3.1 ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนวัดหนองจับเต่า ตั้งอยู่ หมู่ที่ 5 ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20250 โทรศัพท์ 038-238289 โทรสาร 038-238289 website <http://school/obec.go.th> สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเนื้อที่ 7 ไร่ 1 งาน มีเขตพื้นที่บริการ 2 หมู่ ได้แก่ หมู่ 5-6 ได้ตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2482 โดย นายเข้าประมวลภรณ์ มังกระศิริ ศึกษาธิการอำเภอบางละมุง เป็นผู้จัดการจัดตั้งขึ้น

3.2 วิสัยทัศน์ (Vision)

ภายในปี 2552 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า เป็นองค์กรที่มุ่งสร้างปัญญา พัฒนาคนดี มีคุณธรรมนำความรู้ มุ่งสู่มาตรฐานการศึกษา พัฒนาแบบมีส่วนร่วม

3.3 พันธกิจ

1. พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
2. พัฒนาคุณภาพสู่มาตรฐานการศึกษา
3. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมคุณธรรมนำความรู้
4. พัฒนาสนับสนุนการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนรู้

3.4 เป้าประสงค์

1. โรงเรียนทันสมัยมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาเป็นที่ยอมรับ ศรัทธา ได้รับความร่วมมือจากชุมชน และสังคมทั่วไป
2. โรงเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้อย่างครอบคลุมหลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ครูจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีคุณธรรมนำความรู้
4. นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี สามารถนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และมีทัศนคติที่ดีต่อสังคม

3.5 นโยบายของโรงเรียน

1. พัฒนาการบริการจัดการให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และศักยภาพในการเรียนการสอน การค้นคว้าวิจัยและสามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเป็นครูมืออาชีพ
3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมการใช้แหล่งวิทยากร แหล่งเรียนรู้และนวัตกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษา

4. พัฒนาผู้เรียนให้ได้คุณภาพมาตรฐานการศึกษา มีความเป็นไทย โดยเน้น ปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยืดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้แสวงหาความรู้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อสังคม
5. พัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้และส่งเสริมสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์
6. พัฒนานักเรียนโดยเน้นสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่ม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม

นโยบายส่งเสริมสุขภาพ

1. ส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาสุขภาพนักเรียน
2. การเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาสุขภาพ
3. การพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ
4. การคุ้มครองผู้บริโภคในโรงเรียน
5. ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพแก่นักเรียน บุคลากรของโรงเรียน ชุมชน โดยมีโรงเรียนเป็นศูนย์กลาง
6. การส่งเสริมสุขภาพจิตและเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยง
7. พัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านสุขภาพโดยมีผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.6 รางวัลและผลงานเด่น

1. ระดับอนุบาล
  - 1.1 ได้รับรางวัลระดับเขต
    - รางวัลเหรียญทอง กิจกรรมปั้นดินน้ำมัน 2 คน
    - รางวัลเหรียญทอง กิจกรรมวาดภาพตามจินตนาการ 1 คน
  - 1.2 ได้รับรางวัลระดับภาค รางวัลเหรียญทอง กิจกรรมปั้นดินน้ำมัน
2. ระดับประถม
  - 2.1 ได้รับรางวัลระดับท้องถิ่น งานมหกรรมวันพ่อที่วิหารเซียน ได้แก่
    - รางวัลเกียรติบัตรทอง 5 คน
    - รางวัลเกียรติบัตรเงิน 7 คน
    - รางวัลเกียรติบัตรทองแดง 4 คน
  - 2.2 ระดับเขตการศึกษา ได้แก่
    - เกียรติบัตรเงิน การแข่งขันท่องอาขยานหมู่ 7 คน ช่วงชั้นที่ 2
    - เกียรติบัตรเงิน การแข่งขันท่องอาขยานหมู่ 5 คน ช่วงชั้นที่ 1
    - รางวัลที่ 3 การประกวดอ่านคล่องเขียนคล่อง 1 คน ช่วงชั้นที่ 2
    - รางวัลชมเชย การแข่งขัน ประกวดสุนทรพจน์ ภาษาอังกฤษ 1 คน
    - รางวัลชมเชย การแข่งขัน อ่านร้อยกรอง ภาษาไทย 1 คน ช่วงชั้นที่ 2
    - รางวัลชมเชย การแข่งขัน English Quiz 2 คน ช่วงชั้นที่ 2
  - 2.3 ประเภทกีฬาเปตองชายเดี่ยว 12 ปี ได้แก่

รางวัลรองชนะเลิศ ชาย ระดับอำเภอ 2 คน ช่วงชั้นที่ 2
 รางวัลรองชนะเลิศ หญิง ระดับอำเภอ 1 คน ช่วงชั้นที่ 2
 รางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด 2 คน ช่วงชั้นที่ 2

3.7 จำนวนบุคลากร

จำนวนบุคลากร			
ประเภท	ชาย	หญิง	รวม
ผู้อำนวยการ	1	-	1
รองผู้อำนวยการ	-	-	-
ครูประจำการ	1	14	15
ครูอัตราจ้าง	-	-	-
นักการภารโรง	-	-	-
อื่นๆ (ครูมาช่วยราชการ)		1	1
รวม	2	15	17

3.8 ข้อมูลนักเรียน

ระดับชั้น	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ชั้นอนุบาล 1	31	37	68
ชั้นอนุบาล 2	30	42	72
รวม	61	79	140
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	36	39	75
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	24	31	55
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	35	22	57
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20	23	43
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	22	29	51
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	28	21	49
รวม	165	165	470

3.9 คำขวัญโรงเรียน

มีคุณธรรม เรียนดี กีฬาเด่น

3.10 สีประจำโรงเรียน

เขียว เหลือง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอเสด็จ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 113 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 33 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 18 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 41 คน เป็นนักเรียนชาย 17 คน นักเรียนหญิง 24 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 39 คน เป็นนักเรียนชาย 23 คน และนักเรียนหญิง 16 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอเสด็จ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัว เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเต็มข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเท็จจริงของนักเรียน

1. คะแนนเฉลี่ยสะสม.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของ นवलล่อ ทวิชศรี

(2546 : 127-129)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับการกระทำเป็นประจำมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในการ เรียนวิชาภาษาไทย					
00	ข้าพเจ้าทำงานตามที่ อาจารย์มอบหมายสม่ำเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของ ประหยัด ภูมิโคกรักษ์ (2535: 154-156) และ รัตนา รอดอ่อง (2536 : 110-113)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

3.1 แบบสอบถามนักเรียนด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่แสดงถึงความคิดของนักเรียนที่มีต่อการเขียนวิชาภาษาไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนบ้างและบางครั้งไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	ด้านความคิด ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะทางด้าน การเขียนวิชาภาษาไทยจำเป็น ต่อข้าพเจ้ามากที่สุด					
00	การที่ครูผู้สอนเตรียมการสอน มาอย่างดีจะช่วยให้ เข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น					

3.2 แบบสอบถามนักเรียนด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่แสดงถึงความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเขียนวิชาภาษาไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างและบางครั้งไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	<u>ด้านความรู้สึก</u> ข้าพเจ้ารู้สึกเฟลิดเฟลิน และ อยากติดตามเนื้อเรื่อง ภาษาไทยที่เขียน					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อเสมอในชั่วโมง การเขียนวิชาภาษาไทย					

3.3 แบบสอบถามนักเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่แสดงถึงการกระทำของนักเรียนที่มีต่อการเขียนวิชาภาษาไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
 บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
 บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้างและ
 บางครั้งไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียน
 น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
 น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
0	<u>ด้านพฤติกรรม</u> นักเรียนนำความรู้ด้านการ เขียนวิชาภาษาไทยไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
00	ในการเขียนวิชาภาษาไทยเมื่อ ข้าพเจ้าพบคำยาก ข้าพเจ้า มักจะค้นหาความหมายของ คำศัพท์จากพจนานุกรมเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

- ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	มากบ่อยครั้ง	บ่อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้ 1 คะแนน
- ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	มากบ่อยครั้ง	บ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลผล

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองของ อริศรา จารุรัตน์ (2547 : 162-163)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>การสนับสนุนด้านวัตถุ</u> ผู้ปกครองส่งเสริมเกี่ยวกับ กิจกรรมการเขียนของ นักเรียน					
00	<u>การสนับสนุนด้านการกระทำ</u> ผู้ปกครองสนใจซักถาม เกี่ยวกับปัญหาการเขียนวิชา ภาษาไทยของนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียนน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียน

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียนของ เต็มศักดิ์ คชาวณิช (2540 : 165-166)และ กรพิน วัฒนสุข (2542 : 106-109)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	สถานที่เรียน ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ดี					
00	สื่อและอุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1

จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	ลักษณะกายภาพทางการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	ลักษณะกายภาพทางการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	ลักษณะกายภาพทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของ อริศรา จารุรัตน์ (2547 : 172-173)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	1.การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อ ครู นักเรียนทำความเคารพครูใน ห้องเรียน					
00	2.การปฏิบัติตนของครูต่อ นักเรียน ครูให้การดูแลเอาใจใส่ซ้ำพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของ อริศรา จารุ

รัตน์ (2547 ; 174-175)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด, จริง, จริงบ้าง, จริงน้อย, จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนได้					
00	ข้าพเจ้ามักมีเรื่องทะเลาะกับเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของ นฤมล วิจิตรรัตนะ (2551 : 73-76) และ ฐิติณา โตประเสริฐพงศ์ (2537 : 89-90)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบโดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2

ตัวอย่างแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้น ป.4

คำชี้แจง จงเลือกคำที่เขียนถูกต้องในวงเล็บเติมในช่องว่างที่กำหนดให้

1. แม่นับถือศาสนา _____ วันนี้เป็นวันพระ แม่จึงเก็บดอกมะลิมาร้อยมาลัย
(พุด พุท พุช)
2. ดอกไม้บาน _____ ในฤดูหนาว (สะพรั่ง สะพรั่ง)
3. เด็กนักเรียนคนนี้ร้องเพลง _____ (เพราะ เพาะ)
4. สัมในสวนของฉันปีนี้ _____ มาก (ตก ดลก)
5. แม่ _____ เมื่อลูกสอบตก (ปลอบใจ ปรอบใจ)
6. เมื่อ _____ เวลาผ่านไปจึงรู้ว่ากลอนที่แต่งไว้มีคุณค่าต่อฉันมาก
(การ กาล)
7. _____ ชักชวนชาวบ้านให้ช่วยกันปลูกต้นไม้ (กำน้ำ กำน้ำ)

เฉลยแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. พุท
แม่นับถือศาสนาพุทธวันนี้เป็นวันพระ แม่จึงเก็บดอกมะลิมาร้อยมาลัย
2. สะพรั่ง
ดอกไม้บานสะพรั่งในฤดูหนาว
3. เพราะ
เด็กนักเรียนคนนี้ร้องเพลงเพราะ

ตัวอย่างแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้น ป.5

คำชี้แจง จงเลือกคำที่เขียนถูกต้องในวงเล็บเติมในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ชาวไทยโบราณมี_____การทำอาหารให้อร่อย (เคล็ดลับ เค็ดลับ)
2. ไม้_____เป็นไม้เนื้อหอมชนิดหนึ่ง (จันท์นั จัน)
3. ลูกๆ ทำตัวน่ารักทำให้พ่อแม่_____ (ปลาบปลื้ม ปราบปรื้ม)
4. นักดนตรี _____ เพลงพระราชนิพนธ์ได้อย่างเพราะปลั่ง (บรรเลง บันเลง)
5. ดึกหลังนั้น _____ จึงฟังครึนลงมา (ซุดโทรม ทรดโทรม)
6. ชาวไทยถือว่าบิดามารดาเปรียบเสมือน _____ ไร่ไทร (รัมโพ รัมโพธิ์)
7. คนโบราณเชื่อว่าเทวดาเป็นผู้ _____ ให้ฝนตกลงมา (บันดาล บรรดาล)
8. พ่อบอกพี่ชายว่าเพิ่งตัดสินใจ _____ กับภรรยา (หย่า อย่า)
9. พวกลูกเรือกำลังกู่ตะโกนเสียงดัง _____ (โหวกเวก โหวกเหวก)

เฉลยแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. เคล็ดลับ

ชาวไทยโบราณมีเคล็ดลับการทำอาหารให้อร่อย

2. จันท์นั

ไม้จันท์นั เป็นไม้เนื้อหอมชนิดหนึ่ง

3. ปลาบปลื้ม

ลูกๆ ทำตัวน่ารักทำให้พ่อแม่ปลาบปลื้ม

ตัวอย่างแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้น ป.6

คำชี้แจง จงเลือกคำที่เขียนถูกต้องในวงเล็บเติมในช่องว่างที่กำหนดให้

1. เสียงปิ่นใหญ่ตั้ง_____ (กำปนาท กัมปนาท)
2. คุณพ่อของวิไลป่วยเป็น_____ (อัมพาต อัมพาด อัมพะพาต)
3. นักเรียนที่เกเรจะถูกทำ_____บน (ทัณฑ์ ทัน)
4. ข้าราชการทุกคนมีความซื่อ_____ (สัตย์ สัตว์ สัต)
5. คุณยายตัก_____ ทุกๆ เช้า (บาด บาตร บาด)
6. นิยาย_____ เรื่องนี้เป็นที่ชื่นชอบของเด็ก ๆ มาก (ปรัมปรา ประำปรา)
7. อยู่_____ คงไว้ได้ทั้งมวล ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี (ดำรง ดำรงค์)

เฉลยแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. กัมปนาท

เสียงปิ่นใหญ่ตั้งกัมปนาท

2. อัมพาต

คุณพ่อของวิไลป่วยเป็นอัมพาต

3. ทัณฑ์

นักเรียนที่เกเรจะถูกทำทัณฑ์บน

เกณฑ์การให้คะแนน

ทำถูกได้ 1 คะแนน

ทำผิดได้ 0 คะแนน

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนความรู้ตามแนวคิดของ ประคอง กรรณสูตร (2525 : 77)

แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนร้อยละ 80.00 – 100.00 หมายถึง มีทักษะการเขียนดี

คะแนนร้อยละ 50.00 – 79.99 หมายถึง มีทักษะการเขียนดีพอใช้

คะแนนร้อยละ 0.00 – 49.99 หมายถึง มีทักษะการเขียนไม่ดี

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อความ และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2. นำแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มาหาความเชื่อมั่น มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 นำแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี 30 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง มาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ ของจุง เตห์ ฟาน มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 23 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.198 - 8.827 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .920

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยแบ่งออกเป็น

ก. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความคิดเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.198 - 8.827 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .920

ข. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความรู้สึกเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.329 - 6.295 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .808

ค. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.546 - 6.108 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .921

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน ข้อ 17 มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.368 - 10.583 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.546 - 8.275 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .909

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิด

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert Scale Type) มีจำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.646 - 11.000 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .941

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert Scale Type) มีจำนวน 27 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.510 - 7.937 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .938

ตอนที่ 8 แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 7 ข้อ มีค่า r อยู่ระหว่าง .500 - .750 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .712

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 9 ข้อ มีค่า r อยู่ระหว่าง .375 - .875 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .709

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 7 ข้อ มีค่า r อยู่ระหว่าง .125 - .875 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .759

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามคือ ตอบครบทุกข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.1 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผล

ต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1. ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2. ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้ตารางวิเคราะห์ของจุง เทห์ ฟาน

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์หาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1.1 วิเคราะห์หาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1.2 วิเคราะห์หาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1.3 วิเคราะห์หาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า

อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
Df	แทน ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
r	แทน ค่าอำนาจจำแนกที่คำนวณโดยใช้เทคนิค 27 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้ตารางวิเคราะห์ของจุง เตห์ ฟาน
r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
KR-20	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่คำนวณโดยใช้สูตร KR-20
$\hat{Y}$	แทน ค่าสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน ค่าสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
B	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

A	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
SE _b	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE _{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์
X ₁	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₂	แทน นิสัยทางการเรียน
X ₃	แทน ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
X ₄	แทน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
X ₅	แทน ลักษณะกายภาพทางการเรียน
X ₆	แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₇	แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS.

(Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไป ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และระดับชั้น

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะกายภาพ

ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไป ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และระดับชั้น ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และระดับชั้น

ชั้น ประถมศึกษาปีที่	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
ที่	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4	20	28.57	23	31.51	43	30.07
5	22	31.42	29	39.73	51	35.66
6	28	40.00	21	28.77	49	34.27
รวม	70	48.95	73	51.05	143	100.00

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 113 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.05 และเป็นนักเรียนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.95

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็น นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 35.66 รองลงมา นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 34.27 และนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 30.07

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะกายภาพ ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทักษะ การเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัด ชลบุรี ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้าน ครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วง ชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ปัจจัยที่ศึกษา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4			ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5			ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
	X	S.D.	การ แปล ผล	X	S.D.	การ แปล ผล	X	S.D.	การ แปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน (X_1)	3.01	0.7	ดี พอใช้	2.53	1.05	ดี พอใช้	2.86	0.96	ดีพอใช้
นิสัยทางการเรียน (X_2)	3.91	0.54	ดี	3.7	0.58	ดี	3.93	0.55	ดี
ทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาไทย (X_3)	4.12	0.51	มาก	3.78	0.59	ดี	4.37	0.63	มาก
การสนับสนุนด้านการ เรียนของผู้ปกครอง (X_4)	4.04	0.42	มาก	3.78	0.6	ดี	4.48	0.65	มาก
ลักษณะกายภาพ ทางการเรียน (X_5)	4.02	0.48	มาก	3.68	0.61	ดี	4.37	0.54	มาก
สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู (X_6)	4.11	0.51	มาก	3.55	0.55	ดี พอใช้	4.42	0.74	มาก
สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน (X_7)	3.94	0.45	ดี	3.4	0.54	ดี พอใช้	4.41	0.69	มาก
ทักษะการเขียนวิชา ภาษาไทย (Y)	5.33	1.36	ดี พอใช้	6.61	1.51	ดี พอใช้	6.23	1.11	ดีพอใช้

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ มีนิสัยทางการเรียนดี มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยมาก มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก มีลักษณะกายภาพการเรียนมาก มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี และทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดีพอใช้

ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ มีนิสัยทางการเรียนดี มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยมาก มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก มีลักษณะกายภาพการเรียนมาก มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมาก มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี และทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดีพอใช้

ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ มีนิสัยทางการเรียนดี มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยดี มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองดี มีลักษณะกายภาพการเรียนดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้ และทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดีพอใช้

ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ มีนิสัยทางการเรียนดี มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยมาก มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมาก มีลักษณะกายภาพการเรียนมาก มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมาก มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมาก และทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดีพอใช้

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	1	21	21	16.985*
Residual	31	38.33	1.24	
Total	32	59.33		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ
จังหวัดชลบุรี

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁	1.16	0.281	0.6	0.59 5	0.354	16.985*
a = 1.845						
R = .595						
R ² = .354						
SE _{est} = 1.111						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
มี 1 ปัจจัย ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X₁)โดยปัจจัยนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนทักษะ
การเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัด
ชลบุรี ได้ร้อยละ 35.40 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัด
หนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.845 + 1.157 X_1$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนอง
จับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .595 X_1$$

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	1	24.62	24.6	14.303*
Residual	39	67.14	1.72	
Total	40	91.76		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า มี ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₃	1.34	0.354	0.52	0.518	0.268	14.303*
a = 1.550						
R = .518						
R ² = .268						
SE _{est} = 1.312						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้น

ที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย(X_3) โดยปัจจัยนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวน

ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 26.80 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.550 + 1.339 X_3$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$Z = .518 X_3$$

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	35.52	11.8	36.334*
Residual	35	11.41	0.33	
Total	38	46.92		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า มี ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₃	1.48	0.389	0.84	0.814	0.662	72.482*
X ₃ , X ₅	1.19	0.355	0.58	0.842	0.709	43.887*
X ₃ , X ₅ , X ₇	-0.92	0.351	-0.58	0.87	0.757	36.334*

a = -1.399
R = .870
R² = .757
SE_{est} = .570

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X₃) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X₅) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₇) โดยปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 75.70 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = -1.399 + 1.480 X_3 + 1.194 X_5 - .921 X_7$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .837 X_3 + .584 X_5 - .575 X_7$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.1 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.2 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2.3 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.2 ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.3 ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2522 จำนวน 113 คน ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 33 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 18 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 41 คน เป็นนักเรียนชาย 17 คน นักเรียนหญิง 24 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 39 คน เป็นนักเรียนชาย 23 คน นักเรียนหญิง 16 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ซึ่งแบ่งออกเป็น ตอน 8 ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 23
ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.198 - 8.827 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .920

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยแบ่งออกเป็น

ก. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความคิดเป็นแบบสอบถามชนิดมาตรา
ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน
8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.198 - 8.827 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .920

ข. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความรู้สึกเป็นแบบสอบถามชนิดมาตรา
ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน
16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.329 - 6.295 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .808

ค. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเป็น
แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert
Scale Type) มีจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.546 - 6.108 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .921

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็น
แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert
Scale Type) มีจำนวน ข้อ 17 มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.368 - 10.583 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิด
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี
จำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.546 - 8.275 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .909

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิด
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี
จำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.646 - 11.000 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .941

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถาม
ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale
Type) มีจำนวน 27 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.510 - 7.937 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .938

ตอนที่ 8 แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบทดสอบทักษะการ
เขียนวิชาภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 7 ข้อ มีค่า r อยู่ระหว่าง .500 - .750
ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .712

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 9 ข้อ มีค่า r อยู่ระหว่าง .375 - .875 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .709

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 7 ข้อ มีค่า r อยู่ระหว่าง .125 - .875 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .759

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามคือ ตอบครบทุกข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

2.1 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product

Moment Correlation Coefficient) โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

2.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

2.3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 1.1. ค่าร้อยละ (Percentage)
  - 1.2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 1.3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้ตารางวิเคราะห์ของจุง เทห์ ฟาน

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์หาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1.1 วิเคราะห์หาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่

ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1.2 วิเคราะห์หาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1.3 วิเคราะห์หาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) โดยปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 35.40

1.2 สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.845 + 1.157 X_1$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .595 X_1$$

2. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_3) โดยปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 26.80

2.2 สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.550 + 1.339 X_3$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .518 X_3$$

3. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_3) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_5) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) โดยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 75.70

3.2 สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = -1.399 + 1.480 X_3 + 1.194 X_5 - .921 X_7$$

สมการพยากรณ์ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .837 X_3 + .584 X_5 - .575 X_7$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_1) สามารถอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 35.40

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่มีความพร้อมและมีความตั้งใจในการเรียนอยู่เป็นพื้นฐาน ซึ่งนักเรียนจะเอาใจใส่ในการเรียน มีการวางแผนการเรียน มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียน ทำการบ้านและส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และพยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น ถ้าปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมอริส(จาริญา ศักดิ์ประธาน. 2545: 20 ; อ้างอิงจาก Moris. 1961: 23) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

2. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี ปัจจัย 1 ปัจจัย ได้แก่ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_3)สามารถอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 26.80

ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_3)ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชา

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แสดงว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยทางบวกต่อการเรียน ทำให้มีทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะความคิดเห็นที่มีต่อครูต่อการศึกษามีความสนใจในการเรียน ชอบฟังพื่อใจในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมออกมาทางบวกในด้านความสนใจการเรียนวิชาภาษาไทยดีขึ้น มีความพยายามในการเรียนให้ประสบความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และความล้มเหลว รู้จักกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถของตน สามารถคิดแก้ปัญหา และอุปสรรคต่างๆในการเรียน และใช้เวลาส่วนมากกับการเรียน ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ พรอมพรรณ อุดมสิน (2538: 84) ได้กล่าวถึง ทัศนคติเป็นความรู้สึกของบุคคลซึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังจากมีประสบการณ์ในสิ่งนั้นและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลและพฤติกรรมที่จะสนองต่อสิ่งเรานั้นไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วยก็สนับสนุนสิ่งนั้น ถ้าไม่พึงพอใจไม่ชอบก็จะไม่สนับสนุนสิ่งนั้น

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา สุกัญญา แยมยัม (2541: 65-70) ได้ศึกษานักเรียนจังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสนใจตั้งใจเรียนในวิชานั้นๆ และทัศนคติต่อการเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นอันดับแรก ซึ่งทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยดีนักเรียนจะมีความตั้งใจความสนใจในทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดีขึ้นด้วย ดังนั้นทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

3. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี ปัจจัย 3 ปัจจัย โดยเรียงจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย(X_3) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_5)และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_7) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 75.70

3.1.1 ทักษะการเขียนภาษาไทย (X₃) ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นอันดับแรก แสดงว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยทางบวกต่อการเรียน ทำให้มีทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญในการเขียนวิชาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ตั้งใจในการเรียน ขยันทำแบบฝึกหัด ให้ความสนใจในการเขียนวิชาภาษาไทย มีความคิด ความรู้สึกชอบเห็นถึงประโยชน์ในการเขียนวิชาภาษาไทย ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนวิชาภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา สืบศักดิ์ สาทร (2521: 42-44) พบว่า นักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่ำ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดี ดังนั้นทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

3.1.2 ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X₅) ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นอันดับที่สอง แสดงว่า ลักษณะกายภาพทางการเรียนดี ทำให้ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะสถานที่เรียน ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีความสะอาด เหมาะสมกับลักษณะวิชา มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย อุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่ครูใช้มีสภาพที่ดีต่อการใช้งาน การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการสอนช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ได้แก่ มีเอกสารการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน มีปริมาณเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย มีห้องปฏิบัติการเรียนวิชาภาษาไทยที่พร้อม ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2524: 67) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ประกอบด้วย สภาพโรงเรียนโดยมีบรรยากาศภายในโรงเรียนควรสะอาด มีระเบียบ สวยงาม จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน มีห้องหรือบริเวณกว้างขวางพอ สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน มีที่นั่งพักผ่อน ร่มรื่นเป็นสัดส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความสุข ภาคภูมิใจเมื่อเข้ามาอยู่ในโรงเรียน เป็นการสร้างค่านิยมให้รักโรงเรียนและมาโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ผกาทิพย์ เการากุล (2524: 21) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน บรรยากาศทางการเรียนการสอนทั้งจากครูอาจารย์ วิธีสอน ผู้เรียน การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์และสติปัญญาของนักเรียนได้ ดังนั้นลักษณะกายภาพภายในโรงเรียนจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

3.1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₇) ส่งผลต่อทักษะการเขียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นลำดับสุดท้าย แสดงว่า นักเรียนมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี ทำให้ทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะ การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหมู่เพื่อนเกิดบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กระตือรือร้นเอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาไทย จนมีความสามารถในการเขียนวิชาภาษาไทยมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542: 43) ได้กล่าวถึง วิธีการสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในทุกองค์ประกอบ คือ กระบวนการกลุ่ม ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียน แลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์ ได้สะท้อนความคิดและอภิปราย ได้สรุปความคิดรวบยอด ตลอดจนได้ทดลองหรือประยุกต์แนวคิด กระบวนการกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมสูงสุดทำให้ บรรลุผลงานสูงสุด ส่วนประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนมีความ รับผิดชอบมากขึ้นทั้งต่อตนเองและการทำงานกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการทำงานกลุ่มมี นักเรียนในกลุ่มที่ขาดความรับผิดชอบไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันกับสมาชิกใน กลุ่ม และไม่ได้ฝึกฝนทบทวนด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน เมื่อมีการทดสอบ รายบุคคลนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ ครูจึงแนะนำให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มรู้จักการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และรู้จักรับผิดชอบตนเองโดยการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เป็นประจำเพื่อนักเรียนเข้าใจในบทเรียนมากและมีความรับผิดชอบมากขึ้น ดังนั้นสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชา ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีด้วยกัน 1 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₁) แสดงว่า นักเรียนในฐานะผู้เรียนนักเรียนควรที่จะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนและมีความขยันใน การศึกษาหาความรู้และปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับวัยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างสม่ำเสมอและ การกระทำดังกล่าวก็จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีซึ่งก็จะทำให้นักเรียนสามารถ พัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยได้ถูกต้องมากขึ้น

2. ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีด้วยกัน 1 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_3) แสดงว่า โรงเรียนครูผู้สอน ควรได้มีการวางแผนงานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย ได้มีการแนะนำ แจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ปลูกฝังค่านิยมในการเรียนวิชาภาษาไทย ส่งเสริมสร้างทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เสริมสร้างทักษะในการเขียนวิชาภาษาไทย พัฒนาศักยภาพในการเขียนวิชาภาษาไทย เช่น จัดโครงการการเขียนวิชาภาษาไทย การคัดลายมือ การเขียนอักษรไทย

3. ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีด้วยกัน 3 ปัจจัย โดยเรียงจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_3) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_5) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) แสดงว่า ครูอาจารย์และผู้บริหาร อาจปรับปรุงแก้ไขในการจัดการเรียนการสอน ปลูกฝังค่านิยมในการเรียนวิชาภาษาไทยเพราะเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติ ส่งเสริมสร้างทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาไทยให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนบรรลุผลสำเร็จในการเรียนควรมีการจัดห้องและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ในห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเท ไม่มีเสียงรบกวน ขนาดของห้องเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน สื่อการเขียนวิชาภาษาไทยและอุปกรณ์ควรมีความทันสมัยและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจึงควรเลือกจัดกิจกรรมที่สามารถทำให้นักเรียนได้มีส่วนในการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แก้ปัญหาด้วยกัน ต้องมีการเขียนเพื่อสื่อสารภาษา กันมากขึ้นเป็นการฝึกพัฒนาการเขียนวิชาภาษาไทยร่วมด้วยกับการจัดค่ายวิชาภาษาไทย

ข. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน เช่น อายุ เพศ เจตคติทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเขียนวิชาภาษาไทย เป็นต้น

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนของนักเรียนในระดับการศึกษาอื่นๆ เช่น นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 นักเรียนช่วงชั้นที่ 4

3. ควรเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย โดยวิธีอื่นๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับการใช้แบบทดสอบ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2529). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์หามงกุฎราชวิทยาลัย.
กรมการฝึกหัดครู. (2523). โครงสร้างของคุณลักษณะของจริยธรรม. กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัด
ครู กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิตอารมณีย์ สวัสดิชิตัง. (2547). กิจกรรมภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- จิราภรณ์ เมืองพรวน. (2538). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อรายวิชาวรรณคดีมรดก
ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนโดยใช้บทเพลงและไม่ใช้บทเพลง.
วิทยานิพนธ์ ศษ. ม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชาดา กลิ่นเจริญ. (2548). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- ชเนติ สวัสดิฤกษ์. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการ
เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- เทือน ทองแก้ว. (2540, เม.ย. – มิ.ย. 40). ปัจจัยที่ช่วยให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี.
สารพัฒนาหลักสูตร. 16(129): 77 – 83.
- ธาริณี เจียรวัฒนา. (2531). พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียน
วิทยาศาสตร์ตามการรับรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นฤพร รุจิเรข. (2548). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่
6. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).
- นฤมล พิกุลณี. (2531). การศึกษาองค์ประกอบสถานภาพส่วนตัว ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม
และด้านเศรษฐกิจของสามเณรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำแนกตาม
ประเภทโรงเรียน : กรณีศึกษาจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- นวลน้อย สีตวรรณมาศ. (2537, ก.ย. – ธ.ค. 37). ปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดี. วิชาการ –
อุดมศึกษา. 4 (1): 20 – 25.

- นลินี ธรรมอำนวยสุข. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บังเอิญ เชื้อทอง. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุปฐมภ)* เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พุกชะวัน. (2535). *พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2546). *อ่านเขียนคำไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรัชญา อากกุล. (2542). *ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา ฝ่ายเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ผกาทิพย์ เกษรากุล. (2524). *สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทัศนะของนิสิต*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). *สุขภาพจิตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พะยอม ธีธรรส. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรณี ชูชัย. (2533). *ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมในจิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ: บริษัท ฟิงเกอร์ปรีน แอนด์ มีเดีย จำกัด.

- พีระยุทธ สันตะวัน. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ ศค.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช; และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2533). เทคนิคการสอน : การสร้างเครื่องมือวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ฝ่ายโสตทัศนศึกษา สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาริษา นาคทับที. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตยของนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์วิทยาลัยการชลประทานจังหวัดนนทบุรี. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2534). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์. (2536). ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. (2531). การเขียนในงานส่งเสริม. เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช. ศึกษาธิการ, กระทรวง (2533). คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- วัฒนา พุ่มเล็ก. (2513). การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิรินพรัตน์ พิธานสมบัติ. (2535). เขียนอย่างไรจึงจะเก่ง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สบโชค พูลนวม. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้อธิปไตย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมทรง สุวรรณเลิศ. (2536, มกราคม - มิถุนายน). T.A. กับงานป้องกันปัญหาและส่งเสริมสุขภาพจิต. จิตวิทยาคลินิก. 24 (1): 1 - 9

- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ ชินพันธ์. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึก รับผิดชอบและมโนภาพแห่งตน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์; และคณะ. (2545). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียน ความรู้สึก รับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2523). สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวน์ปัญญา ปัญญา ส่วนตัว นิสัยและทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สิริวรรณ ศรีพหลม; สุธมนทิพย์ บุญสมบัติ; และประภาพรรณ เอี่ยมสุภาษิต. (2538 , มกราคม – มีนาคม). ศึกษาสภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาด้านสกลทรรศน์ศึกษาในประเทศไทย. *การวิจัยทางการศึกษา*. 25 (1): 44 – 57.
- สืบศักดิ์ สาทร. (2521). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ในรายวิชา วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกันโดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเองและจากการสอนปกติ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2547). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา สุขารมณ; และอรพิน ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร; และคนอื่น ๆ. (2525). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาเรียนและความสำนึกในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Anderson, Mary J. (1970, March). Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning. *American Educational Research Journal*. 7: 135 – 152.

- Anderson, Valerie; & Suzanne Hidi. (1988,December- 1989,January). Teaching Students to Summarize. *Educational Leadership*. 46(4).
- Beck, C.L.; & R.M. Gargiuio. (1983). Burnout in teacher of Retarded and Nonretarded children. *Journal of Educational Research*. 5 (76) : 169 -173; January-February.
- Bledsoe, John W. (1981). *Research in Education*. Englewoof Cliff New Jersey : Prentice – Hill.
- Bloomer, Richard H. (1963, February) Connotative Meaning and Reading and Spelling Difficulty of Words. *Journal of Educational Research*. 6 : 287.
- Cogan, Morris L. (1975, April) Studies of Teacher Behavior. *The Journal of Experinental Education* : 135 – 139.
- Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychological Testing*. New York : Harper and Row.
- Decoster, David Arther. (1971, May) Some Effects of Different Classroom Conditions upon Interpersonal Relationship, Personal Adjustment and Achievement for College Freshmen. *Dissertation Abstracts*. 31 (12) : 5789 –A.
- Garrison, Cecil I. (1970). 1001 Medias for Teachers. California : *The MeCutchan Publishing Corparation*.
- Good, Carter. (1995) *Dictionary of Education*. 3 rd .ed New York : McGraw – Hill.
- Good, V.C. and others. (1973) *Ed Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill Book Company.
- Gronlund, Norman Eward. (1959). *Sociometry in the Classroom*. New York : Harper.
- Moor, Helena. (1957). *Adult Awareness of Problems of High School Youth*. Boston : Boston University.
- Popham, James W Student. And Moore, Mary. (1960). “ A Validity Check on the Brown : Holthzman Survey of Habits and Attitudes and the Brown College Inventory of Academic adjustment,” *The Personal and Guidance Journal* 38 : 552 – 554 ; September, 1960.
- Lindgren, Henry C. (1967). *Educational Psychology in Classroom*. 3 rd ed. New York : John Wiley and Son, Inc.

Thurstone, L. L.(1971). *Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons.

Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York : John Wiley and Sons.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 1531

วันที่ 3 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุจิตรา บัวสุวรรณค์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวชนี กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บันทึกวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย และแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุจิตรา บัวสุวรรณค์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 1448

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุจิตรา บัวสุวรรณค์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บันทึกวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย และแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจิบเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุจิตรา บัวสุวรรณค์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 1447

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บัณฑิตวิทยาลัย

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

26 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภ

เนื่องด้วย นางสาวสุจิตรา บัวสวรรค์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวรณี กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย และแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุจิตรา บัวสวรรค์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 081-8649-672

ที่ ศธ 0519.12/ 1401

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

25 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองจับเต่า

เนื่องด้วย นางสาวสุจิตรา บัวสวรรค์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ เวย์น กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 143 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และ แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุจิตรา บัวสวรรค์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-8649-672

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัว เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเต็มข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเท็จจริงของนักเรียน

1. คะแนนเฉลี่ยสะสม.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน แล้วทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับการกระทำเป็นประจำมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาไทย					
2	ข้าพเจ้าทำงานตามที่อาจารย์มอบหมายสม่ำเสมอ					
3	เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					
4	เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนใช้เวลาคุยกับเพื่อนมากเกินไป					
5	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาไทยด้วยตนเอง					
6	ข้าพเจ้าทำงานวิชาภาษาไทยที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง					
7	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ					
8	ข้าพเจ้ามักง่วงนอนขณะที่เรียนวิชาภาษาไทย					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	ข้าพเจ้าส่งงานวิชาภาษาไทยทันเวลา ทุกครั้ง					
10	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนในเวลาเรียนวิชา ภาษาไทย					
11	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการทบทวน บทเรียน					
12	เมื่อกลับถึงบ้านนักเรียนใช้เวลาส่วน ใหญ่เล่นเกมส์					
13	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังสิ่งที่ครูสอน					
14	ข้าพเจ้าไม่เคยสนใจฟังในสิ่งที่ครูสอน วิชาภาษาไทย					
15	ข้าพเจ้าไม่เคยทบทวนสิ่งที่ได้เรียนใน ชั้นเรียน					
16	ข้าพเจ้าไม่ค้นคว้าหาความรู้ ภาษาไทยเพิ่มเติม					
17	ข้าพเจ้าชอบคิดถึงเรื่องอื่นขณะครู กำลังสอน					
18	ข้าพเจ้าพยายามเข้าห้องเรียนช้าๆ เมื่อรู้ว่าต้องเรียนวิชาภาษาไทย					
19	ข้าพเจ้าพยายามจดเนื้อหาวิชา ภาษาไทยให้เป็นระเบียบ					
20	ข้าพเจ้าลืมนำหนังสือวิชาภาษาไทย มาเรียนเสมอ					
21	ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงงานวิชา ภาษาไทยให้ดีขึ้น					
22	ทุกครั้งที่ยื่นวิชาภาษาไทยข้าพเจ้า นำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกครั้ง					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
23	ทุกครั้งที่เราเรียนวิชาภาษาไทยข้าพเจ้านำตำราเรียนมาครบทุกครั้ง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่แสดงถึงความคิดของนักเรียนที่มีต่อการเขียนวิชาภาษาไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนบ้างและบางครั้งไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	<u>ด้านความคิด</u> ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะทางด้าน การเขียนวิชาภาษาไทยจำเป็น ต่อข้าพเจ้ามากที่สุด					
2	การที่ครูผู้สอนเตรียมการสอน มาอย่างดีจะช่วยให้ให้นักเรียน เข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น					
3	การเรียนภาษาไทยมีประโยชน์					
4	การเรียนภาษาไทยทำให้ ข้าพเจ้ามีเวลาส่วนตัวน้อยลง					
5	การเรียนภาษาไทยต้องมีการ ทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ					
6	การเรียนภาษาไทยไม่มี ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
7	การฝึกความสามารถทางด้าน การเขียนภาษาไทย ไม่ จำเป็นต้องทำแบบฝึกหัดมาก					
8	การเขียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่ ยุ่งยาก					

3.2 แบบสอบถามนักเรียนด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่แสดงถึงความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเขียนวิชาภาษาไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างและบางครั้งไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>ด้านความรู้สึก</u> ข้าพเจ้ารู้สึกเพลิดเพลิน และ อยากติดตามเนื้อเรื่อง ภาษาไทยที่เขียน					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อเสมอในชั่วโมง การเขียนวิชาภาษาไทย					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกง่วงนอนเสมอใน ชั่วโมงการเขียนวิชาภาษาไทย					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนเสมอใน ชั่วโมงการเขียนวิชาภาษาไทย					
5	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อถึงชั่วโมง ภาษาไทย					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับกิจกรรม การเขียนภาษาไทย					
7	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชา ภาษาไทย					
8	ข้าพเจ้าสนใจความรู้ใหม่ๆที่ ได้รับจากการเรียนวิชา ภาษาไทย					

ข้อ ที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	ข้าพเจ้ารู้สึกอยากใช้เวลาในการเรียนวิชาภาษาไทยหมดไปเร็วๆ					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก					
11	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายต่อการทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย					
12	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้นำความรู้จากการเรียนวิชาภาษาไทยมาใช้					
13	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายต่อการต้องฝึกฝนทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย					
14	ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเมื่อทราบว่าครูไม่มาสอนหรือมีการงดเรียนวิชาภาษาไทย					
15	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบวิธีการสอนของครูภาษาไทย					
16	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนกับครูที่เข้มงวดเกินไป					

3.3 แบบสอบถามนักเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่แสดงถึงการกระทำของนักเรียนที่มีต่อการเขียนวิชาภาษาไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้างและบางครั้งไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียน
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
1	<u>ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม</u> นักเรียนนำความรู้ด้านการเขียนวิชาภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
2	ในการเขียนวิชาภาษาไทยเมื่อข้าพเจ้าพบคำยาก ข้าพเจ้ามักจะค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมเสมอ					
3	ข้าพเจ้าขอออกนอกห้องเรียนในวิชาภาษาไทยบ่อยครั้ง					
4	ข้าพเจ้าขอลอกการบ้านและงานที่ได้รับจากเพื่อน					
5	ข้าพเจ้าไม่เคยอ่านหนังสือประกอบการเรียนเพิ่มเติม					
6	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการเขียนวิชาภาษาไทย					
7	ข้าพเจ้าไม่เข้าชั้นเรียน เมื่อมีโอกาทำได้					

ข้อ ที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
8	ข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดเสริมวิชา ภาษาไทย					
9	ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะใช้ ความสามารถให้เต็มที่ในการ ทำข้อสอบ					
10	ข้าพเจ้าไม่เข้าชั้นเรียนวิชา ภาษาไทยทั้งที่เพื่อนทุกคน ตั้งใจเรียน					
11	เมื่อทำงานกลุ่มในวิชา ภาษาไทยข้าพเจ้าให้เพื่อนทำ ให้					
12	ข้าพเจ้าทำงานที่ครูมอบหมาย ให้ด้วยตนเอง					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	<u>การสนับสนุนด้านวัตถุ</u> ผู้ปกครองส่งเสริมเกี่ยวกับ กิจกรรมการเขียนของนักเรียน					
2	ผู้ปกครองส่งเสริม ความสามารถของข้าพเจ้าโดย ให้เข้าร่วมกิจกรรมทาง ภาษาไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น					
3	ผู้ปกครองให้เงินข้าพเจ้าซื้อ อุปกรณ์การเรียนที่ส่งเสริมการ เรียนวิชาภาษาไทยทุกครั้ง ที่ขอ					
4	ข้าพเจ้าไม่ได้รับค่าใช้จ่ายใน การเรียนจากผู้ปกครองอย่าง เพียงพอ					
5	ผู้ปกครองไม่สนใจจะจัดหา อุปกรณ์การเรียนให้กับข้าพเจ้า					
6	ผู้ปกครองส่งเสริมเกี่ยวกับ กิจกรรมการเขียนของนักเรียน					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
7	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้นักเรียนซื้ออุปกรณ์การเขียน					
8	ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนจะมีเงินไปโรงเรียนหรือไม่					
9	<u>การสนับสนุนด้านการกระทำ</u> ผู้ปกครองสนใจซักถามเกี่ยวกับปัญหาการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน					
10	ผู้ปกครองสอนนักเรียนเกี่ยวกับทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย					
11	ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้าอยู่เสมอ					
12	ผู้ปกครองแนะนำให้ข้าพเจ้าสนใจและเอาใจใส่วิชาภาษาไทย					
13	ผู้ปกครองคอยติดตามผลการเรียนของข้าพเจ้าอยู่เสมอ					
14	ผู้ปกครองตรวจดูความเรียบร้อยในการทำการบ้านวิชาภาษาไทยของข้าพเจ้า					
15	ผู้ปกครองมักสังเกตเวลาที่นักเรียนเขียนหนังสือ					
16	ผู้ปกครองให้คำปรึกษาในการเลือกเรียนของข้าพเจ้า					
17	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าไม่เคยสอบถามว่าข้าพเจ้ามีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาไทยหรือไม่					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	สถานที่เรียน ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ ดี					
2	บริเวณโรงเรียนสกปรกเต็ม ไปด้วยขยะ					
3	ห้องเรียนมีแสงสว่าง เหมาะสมเพียงพอ					
4	โรงเรียนจัดห้องปฏิบัติการ เพียงพอกับความต้องการ ของนักเรียน					
5	โรงเรียนค่อนข้างคับแคบ ไม่ค่อยมีสถานที่พักผ่อน					
6	ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน จากภายนอก					
7	มีห้องสมุดและแหล่งค้นคว้า เพิ่มเติม ไม่เพียงพอบริการ					
8	ห้องเรียนปราศจากกลิ่น ต่าง ๆ เช่น กลิ่นขยะ กลิ่น อาหาร					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	โรงเรียนมีการจัดห้องเรียน อย่างเป็นสัดส่วน เช่น ห้องเรียนวิชาการ ห้องปฏิบัติการ					
10	ห้องเรียนมีความปลอดภัย					
11	สภาพห้องเรียนเก่า ชำรุด ทุกไตรมาส					
12	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียน</u> อุปกรณ์การเรียนการสอนมี ความเหมาะสมกับนักเรียน					
13	อุปกรณ์การเรียนการสอนมี ความเพียงพอกับนักเรียน					
14	อุปกรณ์การเรียนการสอนมี ความเหมาะสม					
15	อุปกรณ์การสอนที่ครูใช้มี สภาพการใช้งานได้ดี					
16	อุปกรณ์การเรียนมีสภาพ ชำรุดทำให้มีปัญหาในการ เรียน					
17	สื่อการสอนวิชาภาษาไทยมี ความทันสมัย					
18	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบใน การเรียนมีน้อยเกินไป					
19	แบบฝึกหัดทักษะทาง ภาษาไทยขาดประสิทธิภาพ					
20	บรรยากาศในห้องสมุดไม่ เหมาะต่อการอ่านหนังสือ					
21	โรงเรียนมีตำราเรียนที่ ทันสมัย					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
22	ห้องเรียนแต่ละห้องมี อุปกรณ์การสอนครบถ้วน เพียงพอ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย V ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	<u>1.การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อ</u> <u>ครู</u> ข้าพเจ้าทำความเคารพครูในห้องเรียน					
2	ข้าพเจ้าชอบคุยเล่นกับเพื่อน ขณะที่ครูสอน					
3	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในขณะที่ครู สอนวิชาภาษาไทย					
4	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสแสดงความ คิดเห็น					
5	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
6	ข้าพเจ้าไม่เคยซักถามครูเลย ถึงแม้จะไม่เข้าใจสิ่งที่ครูสอนก็ ตาม					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนตลอดเวลาที่ เรียนวิชาภาษาไทย					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจ เมื่อครูสอน วิชาภาษาไทยไม่มาหรืองดสอน					
9	ข้าพเจ้าไม่กล้าปรึกษาปัญหา การเรียนกับครู					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ข้าพเจ้ามักแสดงท่าที่ไม่สนใจ ในบทเรียนเมื่อครูสอนเกินเวลา					
11	ข้าพเจ้าทำรายงานส่งตามที่ครู สั่งทุกครั้ง					
12	ข้าพเจ้าเต็มใจช่วยงานของครู เสมอ					
13	ข้าพเจ้าตั้งใจในการเรียนเพราะ ครูสนใจแต่นักเรียนที่เรียนเก่ง					
14	ข้าพเจ้าได้รับความอบอุ่นจาก ครูผู้สอน					
	<u>2.การปฏิบัติตนของครูต่อ นักเรียน</u>					
15	ครูให้การดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้า					
16	ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของ ข้าพเจ้า					
17	ครูรับฟังความคิดเห็นของ ข้าพเจ้า					
18	ครูมีความยุติธรรมกับข้าพเจ้า					
19	ครูให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้า เมื่อมีปัญหาการเรียน					
20	ครูให้ความสนใจเอาใจใส่ ข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ					
21	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดง ความคิดเห็นในการเรียน					
22	ครูมักไม่พอใจเมื่อข้าพเจ้าถาม ในสิ่งที่ไม่เข้าใจ					
23	ครูตำหนิข้าพเจ้าโดยไม่ คำนึงถึงเหตุผลเมื่อข้าพเจ้าทำ ผิด					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
24	ครูสอนโดยไม่สนใจว่าข้าพเจ้า เข้าใจในบทเรียนหรือไม่					
25	ครูแสดงความรักต่อนักเรียน เท่าเทียมกัน					
26	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการพบปะกับ ครู					
27	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูเมื่อ ไม่เข้าใจบทเรียน					
28	เมื่อครูแนะนำสิ่งใดข้าพเจ้ามัก ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนได้					
2	ข้าพเจ้ามักมีเรื่องทะเลาะกับเพื่อน					
3	เพื่อนแสดงความมีน้ำใจกับข้าพเจ้าเสมอ					
4	เพื่อนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
5	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัวไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
6	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสือเมื่อนักเรียนต้องการ					
7	เพื่อนให้นักเรียนยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อนักเรียนต้องการ					
8	ข้าพเจ้าโดนเพื่อนแกล้งบ่อยครั้ง					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
9	เพื่อนและข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกันในการเรียน					
10	ข้าพเจ้าสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้					
11	เพื่อนคอยดูแลเอาใจใส่เมื่อนักเรียนเจ็บป่วย					
12	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
13	ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับจากเพื่อน					
14	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ร่วมกับเพื่อน					
15	ข้าพเจ้าปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดี					
16	ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนสนิท					
17	เพื่อนในห้องไม่ชอบพูดกับข้าพเจ้า					
18	ข้าพเจ้าไม่เคยนำปัญหาในครอบครัวมาปรึกษาเพื่อน					
19	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมหนังสือเรียน					
20	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพื่อนคอยให้กำลังใจ					
21	ถ้าเพื่อนมีปัญหา ข้าพเจ้ารีบให้ความช่วยเหลือ					
22	เพื่อนทุกคนของข้าพเจ้ารักใคร่กันดี					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
23	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อน แสดงความคิดเห็นแตกต่าง จากข้าพเจ้า					
24	เมื่อเพื่อนกระทำความดี ข้าพเจ้าชมเชยเพื่อนด้วย ความจริงใจ					
25	ข้าพเจ้าสามารถคุยกับเพื่อน ได้ทุกคน					
26	ข้าพเจ้าเข้ากับกลุ่มเพื่อน ไม่ได้					
27	ข้าพเจ้าทานข้าวคนเดียว เป็นประจำ					

ตอนที่ 8 แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้น ป.4

คำชี้แจง จงเลือกคำที่เขียนถูกต้องในวงเล็บเติมในช่องว่างที่กำหนดให้

1. แม่นับถือศาสนา_____ วันนี้เป็นวันพระ แม่จึงเก็บดอกมะลิมาร้อยมาลัย
(พูด พุทธ พุช)
2. ดอกไม้บาน_____ ในฤดูหนาว (สะพรั่ง สะพลั่ง)
3. เด็กนักเรียนคนนี้ร้องเพลง_____ (เพราะ เพาะ)
4. สัมในสวนของฉันปีนี้_____ มาก (ตก ดลก)
5. แม่_____ เมื่อลูกสอบตก (ปลอบใจ พรอบใจ)
6. เมื่อ_____ เวลาผ่านไปจึงรู้ว่ากลอนที่แต่งไว้มีคุณค่าต่อฉันมาก
(การ กาล)
7. _____ ชักชวนชาวบ้านให้ช่วยกันปลูกต้นไม้ (ก้านัล กำนัน)

เฉลยแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. พุช
2. สะพรั่ง
3. เพราะ
4. ตก
5. ปลอบใจ
6. กาล
7. กำนัน

แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้น ป.5

คำชี้แจง จงเลือกคำที่เขียนถูกต้องในวงเล็บเติมในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ชาวไทยโบราณมี_____การทำอาหารให้อร่อย (เคล็ดลับ เค็ดลับ)
2. ไม้_____เป็นไม้เนื้อหอมชนิดหนึ่ง (จันทน์ จัน)
3. ลูกๆ ทำตัวน่ารักทำให้พ่อแม่_____ (ปลาบปลื้ม ปราบปรื้ม)
4. นักดนตรี_____เพลงพระราชนิพนธ์ได้อย่างเพราะพลึง (บรรเลง บันเลง)
5. ดึกหลังนั้น_____จึงฟังครีกลงมา (ซุดโทรม ทรดโทรม)
6. ชาวไทยถือว่าบิดามารดาเปรียบเสมือน_____ร่มไทร (ร่มโพ ร่มโพธิ์)
7. คนโบราณเชื่อว่าเทวดาเป็นผู้_____ให้ฝนตกลงมา (บันดาล บรรดาล)
8. พ่อบอกพี่ชายว่าเพิ่งตัดสินใจ_____กับภรรยา (หย่า ออย่า)
9. พวกลูกเรือกำลังกู่ตะโกนเสียงดัง_____ (โหวกเวก โหวกเหวก)

เฉลยแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. เคล็ดลับ
2. จันทน์
3. ปลาบปลื้ม
4. บรรเลง
5. ทรดโทรม
6. ร่มโพธิ์
7. บันดาล
8. หย่า
9. โหวกเหวก

แบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้น ป.6

คำชี้แจง จงเลือกคำที่เขียนถูกต้องในวงเล็บเติมในช่องว่างที่กำหนดให้

1. เสียงปิ่นใหญ่ดัง_____ (กำปนาท กัมปนาท)
2. คุณพ่อของวิไลป่วยเป็น_____ (อัมพาต อัมพาด อัมพะพาต)
3. นักเรียนที่เกเรจะถูกทำ_____บน (ทัณฑ์ ทั่น)
4. ข้าราชการทุกคนมีความซื่อ_____ (สัตย์ สัตว์ สัต)
5. คุณยายตัก_____ทุกๆ เช้า (บาด บาตร บาด)
6. นิยาย_____เรื่องนี้เป็นที่ชื่นชอบของเด็ก ๆ มาก (ปรัมปรา ปรำปรา)
7. อยู่_____คงไว้ได้ทั้งมวล ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี (ดำรง ดำรงค์)

เฉลยแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. กัมปนาท
2. อัมพาต
3. ทัณฑ์
4. สัตย์
5. บาตร
6. ปรัมปรา
7. ดำรง

ภาคผนวก ข
คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบและแบบสอบถาม

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ t
1	2.302
2	5.020
3	4.583
4	2.837
5	2.624
6	4.733
7	2.853
8	2.806
9	3.742
10	2.630
11	3.795
12	2.260
13	8.827
14	6.110
15	2.600
16	2.662
17	3.389
18	2.286
19	3.688
20	2.198
21	2.302
22	5.495
23	3.871

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .920

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้าน
ความคิด

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ t
1	2.472
2	3.862
3	2.423
4	4.975
5	2.169
6	3.326
7	5.780
8	3.944

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .959

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้าน
ความรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ t
1	2.329
2	6.295
3	3.513
4	5.464
5	2.683
6	3.673
7	3.179
8	3.419
9	4.331
10	5.292
11	4.484
12	4.245
13	5.595
14	5.761
15	3.371
16	2.431

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .808

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้าน
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ t
1	3.811
2	3.325
3	3.910
4	3.688
5	6.108
6	5.245
7	4.583
8	2.546
9	3.663
10	3.240
11	4.000
12	3.663

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .921

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียน
ของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ t
1	3.120
2	6.481
3	2.729
4	5.584
5	2.368
6	3.121
7	3.457
8	2.510
9	2.837
10	5.584
11	3.035
12	4.202
13	2.397
14	3.820
15	6.763
16	3.638
17	10.583

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ t
1	3.035
2	6.778
3	8.275
4	3.969
5	2.546
6	6.148
7	3.368
8	5.612
9	3.361
10	5.227
11	3.162
12	5.292
13	3.416
14	3.144
15	2.824
16	6.148
17	3.000
18	3.862
19	6.614
20	3.347
21	4.816
22	4.249

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .909

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ t
1	3.416
2	7.638
3	5.612
4	5.463
5	7.937
6	7.729
7	5.814
8	5.463
9	4.366
10	7.483
11	3.347
12	3.870
13	3.240
14	3.813
15	3.211
16	4.245
17	2.646
18	5.017
19	3.130
20	3.989
21	3.207
22	3.051
23	4.710
24	4.123
25	3.055
26	5.292
27	11.00
28	4.438

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .947

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ t
1	3.813
2	2.701
3	7.483
4	5.916
5	4.965
6	8.275
7	5.338
8	5.135
9	3.989
10	4.025
11	4.583
12	3.416
13	6.177
14	3.813
15	7.937
16	4.123
17	4.410
18	2.813
19	3.989
20	4.202
21	2.966
22	4.333
23	4.123
24	5.017
25	2.646
26	6.614
27	2.510

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

ตาราง 17 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) ของแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ r
1	.5
2	.75
3	.75
4	.5
5	.5
6	.625
7	.5

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7124

ตาราง 18 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) ของแบบทดสอบทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ r
1	.375
2	.625
3	.875
4	.375
5	.500
6	.375
7	.375
8	.625
9	.375

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7097

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) ของแบบทดสอบทักษะการเขียนนิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ r
1	.125
2	.875
3	.75
4	.25
5	.25
6	.125
7	.375

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7598

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	สุจิตรา บัวสุวรรณค์
วันเดือนปีเกิด	8 มีนาคม 2524
สถานที่เกิด	ชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	26/1 หมู่ 5 ต.นาจอมเทียน อ.สัตหีบ จังหวัดชลบุรี 20250 โทร 038-237853

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533	ระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดหนองจับเต่า จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2540	ระดับมัธยมปลาย จากโรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2544	คณะวิทยาศาสตร์ สาขาสถิติ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร